ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

18. årg. 2

MAR/APR 1976

Abonnement 1976 kr. 55,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12[1], 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Kasserer: Erik B. Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N., tlf. Ægir 10529.

Udvalgsmedlem: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 55,00 for året 1976) til regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter 18).

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N. Tlf. Ægir 10529.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 86 30 80.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 9 11 77 25) Erik Benny Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's DUPLIK: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL:
Stig Holst Christiansen, Hedemarksvej 26, 2620 Albertslund, tlf. (02) 62 05 10.

Repræsentant for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Kong Hans Gade 18, 9000 Aalborg, tlf. (08) 12 98 21.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N – 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.:

Berlingske Tidende bragte d. 22. februar i år denne (ikke ganske dugfriske) nyhed:

Amerikansk ekspert afliver »de små grønne mænd«

10.000 dollar udlovet i dusør til den, der kan fremlægge beviser på, at rumskibe har besøgt Jorden.

Af Bent Henius

Så har en amerikansk ekspert taget livet af „de små grønne mænd". Philip J. Klass, elektroingeniør, pilot og medarbejder ved „Aviation Week", efterlader ingen tvivl om, at UFO'er, de „flyvende tallerkener", ikke eksisterer.

På forlaget Random House i New York har Philip Klass udsendt bogen „UFO's Explained", og han bruger ikke færre end 369 sider til at forklare, hvorfor han mener, de er en myte.

Russisk rumraket

Rapporter om flyvende tallerkener bygger altid på visuelle iagttagelser. Men hvad er det da, folk ser på himlen? Det er meteor-ildkugler, satellitter, som træder ind i atmosfæren, vejrballoner, natlige flyvemaskiner, balloner opsendt af spøgefugle, ja endog Venus og Månen.

Som eksempel nævner mr. Klass en russisk rumraket, der eksploderede over staten Tennessee i 1968. Det fremkaldte en mængde rapporter om en UFO med oplyste koøjer af lignende art som meldinger 20 år tidligere i forbindelse med en uforklaret begivenhed på himlen.

Der var næppe tvivl om, at iagttagerne bemærkede de brændende stumper fra raketten. Deres fantasi supplerede resten, da oplysningerne om tid, sted, hastighed, retning osv. præcist passede med rakettens indtræden i Jordens atmosfære.

I et andet tilfælde blev der taget en række glimrende billeder af et meteor over Midtvesten i USA. Her forelå beretninger fra piloter, der var „tæt" ved at kollidere med genstanden, mens de i virkeligheden var 150 kilometer fra den.

Ingen er i stand til, siger Philip Klass, at bedømme afstanden til et formløst lys på himlen. Og derfor heller ikke hverken størrelse eller hastighed.

Fly over Texas

Mange vidner hævder, at meteorer afviger i deres kurs eller foretager sving, som kan udlægges som „intelligent adfærd". En pilot fra Seattle erklærede, at han var omgivet af UFO'er, der fløj med 1500 kilometer i timen og manøvrerede „intelligent".

Han fløj i en sværm af batterioplyste balloner, opsendt af spøgefugle.

National Investigations Committee on Aerial Phenamena har i 1972 udsendt en rapport, hvor man gennemgår flere tusind beretninger om flyvende tallerkener. Ikke i ét eneste tilfælde mener man at have fundet bevis for et rumfartøj fra en anden klode.

I sin bog viser Philip Klass, hvor let det er at forfalske et fotografi. Og han afslører forfalskede billeder, som NICAP har sagt, muligvis kunne være autentiske.

Et andet eksempel. Besætningen på en RB-47 maskine over Texas 1957 rapporterede om forstyrrelser på radaren og visuelle observationer, som tydede på, at de blev forfulgt af en UFO.

Det tog et større detektivarbejde og 30 sider i bogen at forklare, hvad der virkelig skete. Besætningen har accepteret denne forklaring.

Massemedierne

Mange massemedier bringer ukritisk beretninger om UFO'er, siger den amerikanske forfatter. De betragtes som „godt stof". Han spørger: „Hvordan kan det være, at man har hørt om „landinger" i byer som Socorro og Aurora, der har hårdt brug for turister og publicity"?

UFO'er har interesse for mediesalg, for mennesker, der ønsker at tro på en overmenneskelig civilisation, der vil redde verden samt for en lille gruppe „eksperter", der lever af at holde foredrag og skrive bøger om flyvende tallerkener.

Philip Klass har udlovet 10.000 dollar til den, der ifølge visse kriterier kan bevise eksistensen af rumskibe fra andre kloder. Men indtil beviset foreligger, skal deltagerne betale Klass 100 dollar hvert år i op til 10 år.

Kun tre har hidtil reageret på tilbuddet. Blandt dem er ingen af de eksperter, der tjener tusind af dollar på at tale og skrive om UFO'er.

SUFOI's kommentar:

Berlingske Tidende optager normalt ikke læserbreve på over 200 ord, så vore muligheder for at tage til genmæle er derfor meget begrænsede. Spørgsmålet bliver så. skal man på så lille en plads søge at tilbagevise nogle af de fremsatte påstande, eller skal man oplyse om andre ting? I dette tilfælde valgtes at oplyse om ganske få ting, som antagelig er Berlingske Tidendes læsere i almindelighed ukendte:

LÆSERBREV

UFO-fænomenerne

I Berlingske Tidende søndag den 22. februar omtalte Bent Henius en bog „UFO's Explained" af ingeniøren Philip J. Klass, udgivet i 1974. Efter læsningen af denne bog er Henius (nu igen) ikke i tvivl om, „at UFO'er, de 'flyvende tallerkener' ikke eksisterer.

Det må være dejligt, ikke at være i tvivl. Den nyeste Gallup-undersøgelse viser, at 51 pct. af USA's befolkning mener, at disse UFO-observationer ikke er indbildninger, men virkelige og håndfaste. Samme undersøgelse viser forøvrigt, at ca. 15 millioner amerikanere mener at have observeret uidentificerede flyvende objekter.

Den nævnte bog er også på visse områder lærerig læsning for de UFO-interesserede. Men forfatteren hopper behændigt udenom mange kendte observationer ud fra teorien om, „at kan jeg forklare nogle få, kan jeg sikkert forklare dem alle".

Astronomiprofessoren J. Allen Hynek var i 22 år videnskabelig rådgiver for U.S.Air Force i UFO-spørgsmål. Af de mange seriøse rapporter i luftvåbnets arkiver blev professor Hynek overbevist om, at der her var tale om et alvorligt og vigtigt videnskabeligt problem. Han har derfor nu dannet sit private UFO-Studiecenter, der har adskillige videnskabsmænd involveret i undersøgelserne. Der er endvidere indledt samarbejde med forskellige myndigheder, som f. eks. FBI, der på et specielt telefonnummer kan indrapportere UFO-aktiviteter til centret.

Også i Danmark findes en organisation til undersøgelse af UFO-observationer. SUFOI – Skandinavisk UFO Information – har siden 1957 indsamlet ca. 4.000 rapporter om UFO'er, men heller ikke SUFOI kan give en patentløsning på UFO-fænomenernes herkomst. Vi ønsker intet sensationsmageri, men blot at finde en forklaring – hele forklaringen. Desværre kan vi derfor ikke nøjes med denne Klass'iske forklaring ved Bent Henius. Så nemt aflivver man ikke „små grønne mænd".

Med venlig hilsen

OLE HENNINGSEN
SUFOI's Efterforskningsafdeling

SIDSTE:

Indlægget blev bragt 7. marts – let forkortet, men til gengæld med navn og adresse, så avisens læsere har en mulighed for at kontakte os.

I et senere nummer af UFO-NYT bringer vi en mere udførlig omtale af Klass' bog. Red.

Vor rejsende ambassadør, fru K. M. Linneballe med bidrag fra SUFOI til udstillingen.

EXPOVNI-76

SUFOI's sekretariat varetager forskelligartede opgaver. Der er udsendelse af prøvenumre af UFO-NYT, besvarelser af forespørgsler til SUFOI, renskrivning af artikler, mødereferater etc. Noget er med tiden blevet rent rutinearbejde, men ind imellem kommer „lidt anderledes" opgaver, som er noget ganske særligt! – og som giver én fornemmelsen af at være med i noget internationalt, – f. eks. følgende:

Midt i december måned 1975 modtog SUFOI et brev stilet til den danske ambassade i Bruxelles fra hr. St. Van Vinkenroye, organisator af udstillingen EXPOVNI-76, om Danmark var interesseret i at deltage i en international udstilling om UFO'er arrangeret af UGEPI (Union Des Groupements D'Etude Des Phenomenes Inexpliques, Centralisation Mondiale Recherches UFO – OVNI – SV. (OVNI=Objects Volants Non Identifíes; SV=Soucoupes Volants, altså: UFO'er.)

Samme dag, brevet blev modtaget her i sekretariatet, afgik et ekspresbrev til Bruxelles med forespørgsel, om der stadig var mulighed for at tilmelde SUFOI til udstillingen, der skulle finde sted i Manhattan Shopping Center i Sheraton-hotelbygningen i Bruxelles i tiden 5.–24. januar 1976. – Brevet var modtaget i den danske ambassade i Belgien i november, men på grund af forskellige forsinkelser (bl. a. poststrejken!) først kommet SUFOI i hænde den 16. december 75.

Svaret på vor forespørgsel indløb først efter jul, nærmere mandag den 29/12-75!! – Det var et meget imødekommende brev med oplysning om, at der var reserveret plads til noget udstillingsmateriale fra SUFOI i Danmark, og at UGEPI glædede sig til, at også Danmark blev repræsenteret på udstillingen.

Og så fik SUFOI travlt ! ! Det var jo juleferie; en del medarbejdere var bortrejst. men alligevel lykkedes det på meget få dage at få noget udstillingsmateriale klargjort. Vi fik lavet to store plancher, den ene med en pæn beretning om SUFOI (på engelsk) og UFO-NYT, den anden med eksempler på selve bladet samt vore engelske Newsletters. Hele materialet var til at have i en rulle under armen, – og lørdag den 3. januar 1976 fløj undertegnede sammen med sin mand til Bruxelles for at aflevere materialet til udstillingen, som åbnede mandag den 5. januar.

Sheraton hotellet ligger ved Place Rogier. Det er et helt nyt, meget moderne og meget stort hotel med 500 værelser! (30 etager, hvoraf de 3 øverste endnu ikke er åbnet for publikum. Her vil blive svømmehal, stor restaurant med en pragtfuld udsigt over hele byen, samt andre faciliteter!) – Det store bygningskompleks indeholder også et stort butikscenter: Manhattan Shopping Center (i 3 etager) med mange butikker, bodegaer og en af Bruxelles' store nye biografer. Her er altså et leben så at sige døgnet rundt. I dette Shopping Center afholdtes selve EXPOVNI-76 udstillingen!

I Centrets „gader" stod med korte mellemrum store, dobbelte glasmontrer fyldt

Et billede fra en af udstillings-gaderne. Der var i alt ca. 100 montrer med UFO-materiale.

med udstillingsmateriale i form af billeder, artikler og tegninger af UFO'er. Billedmaterialet omfattede farvefotos, sort/hvide billeder samt tegninger af UFO-observationer fra alverdens lande, – magasiner samt artikler fra de mange UFO-organisationer, der eksisterer verden over.

Ialt 20 lande havde sendt udstillingsmateriale til EXPOVNI-76, nemlig: Italien, Canada, Argentina, Brasilien, Tyskland, USA, Belgien, Frankrig, Schweiz, Portugal, England, Luxembourg, Algeriet, Japan, Rusland, Zaire, Polen, Nederlandene, Venezuela og altså også Danmark!

Udstillingens hovedemne var UFO, eller OVNI eller SV. I nogle montrer sås nogle af de utallige breve sendt til statsoverhoveder og regeringschefer verden over – og svar fra samme! Man fik virkelig indtryk af, at arrangørerne af EXPOVNI-76 havde fået skabt en international udstilling om temaet UFO'er. Der var en utrolig masse billeder og beretninger om disse UFO'er, som nu i årevis er blevet iagttaget overalt på kloden af alle slags mennesker. Utallige videnskabsmænd verden over er nu blevet mere og mere engageret i at være med til at prøve på at finde en løsning på dette verdensomspændende problem.

Det var morsomt at være på udstillingsområdet i det sidste hektiske døgn før åbningen om mandagen. Alt, der syntes ret kaotisk lørdag aften, havde taget form og var smukt arrangeret til åbningen mandag eftermiddag. – Der var indbudt både ministre og videnskabsmænd og en masse pressefolk til åbningen.

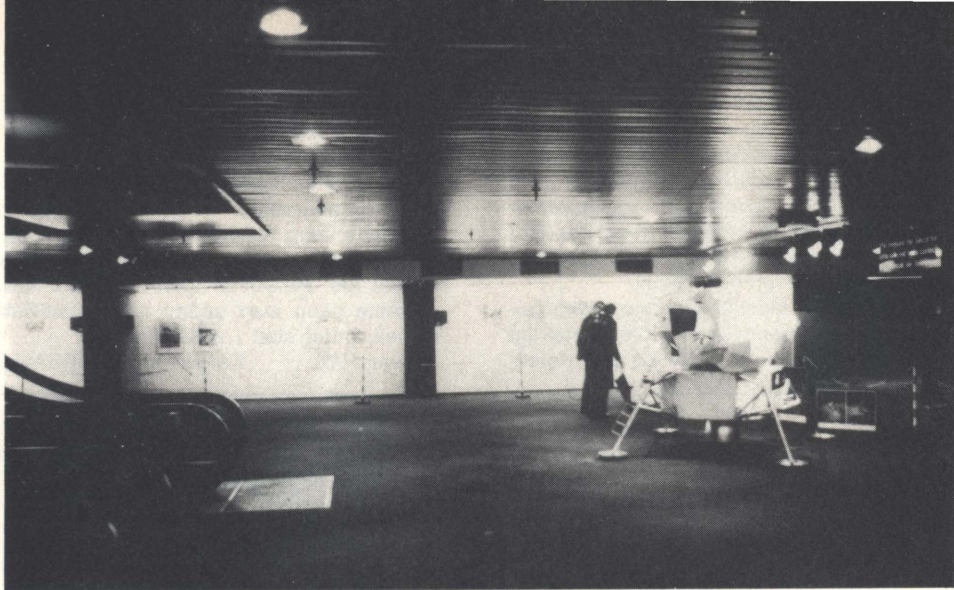
Tilstede var også byens borgmester, som efter Van Vinkenroye's åbningstale (hvori han takkede alle deltagende lande og de enkelte repræsentanter fra disse lande, der var nået frem!) „erklærede udstillingen EXPOVNI-76 for åben og ønskede den held og lykke"! – Der var bl. a. den belgiske trafikminister J. Chavert, den hollandske undervisningsminister H. De Croo, den franske kulturminister H. F. Van Aal samt professorer og videnskabsmænd fra belgiske og franske universiteter. Det var meget overraskende – men også glædeligt – at se, at videnskabens mænd var rigt præsenteret!

Udstillingen (åben hele døgnet – og gratis!) havde foruden det meget righoldige billedmateriale også en mere oplysende side, idet der hver dag under hele udstillingsperioden afholdtes foredrag om UFO'er – og også om beslægtede emner, endnu uopklarede og uforståelige ting, f. eks. indenfor Parapsykologien, Biologien og Astronomien.

Ude i den store verden er mange UFO-eksperter af den mening, at tiden nu er inde til et virkeligt bredt internationalt samarbejde mellem de mange landes UFO-organisationer, der jo alle arbejder mod det samme mål: at prøve at løse UFO'ernes gåde. Udstillingen var derfor ment som en start på dette internationale samarbejde, idet tilslutningen fra de mange lande (som nævnt 20) viser, at der overalt på kloden er en virkelig stor interesse for at få hele UFO-forskningen op på et internationalt plan.

Det fremgik meget tydeligt af det store udstillingsmateriale, at de utroligt mange UFO-organisationer, der er overalt i verden, alle er private!! – Ingen regering (undtagen i Brasilien og nu så småt også Frankrig) har jo endnu taget UFO-spørgsmålet op, – men tendensen i andre lande – især de store lande – er nu, at de store private, seriøst arbejdende UFO-organisationer bliver bakket op af regeringen i form af økonomisk støtte!! – Gid dette også måtte brede sig til de mindre lande!

Det var en stor oplevelse at få lov til at formidle SUFOI's udstillingsmateriale

I lokalet, hvor åbningshøjtideligheden fandt sted, var udstillet bl. a. et miniature »månelandingsfartøj«, udlånt af NASA, og reproduktioner af gamle UFO-billeder (kobberstik m. m.) udlånt af en fransk baronesse.

ophængt på EXPOVNI-76 udstillingen i Bruxelles! Det var ligeledes en stor oplevelse at være der nogle dage og se, hvordan udstillingen „kørte" fantastisk godt. Hele dagen er der i Manhatten Centret – som i de fleste andre Centre verden over – ustandselig musik, afbrudt af reklamer og oplysninger om „dagens tilbud"! I de 20 dage EXPOVNI-76 varede, var der hele tiden løbende meddelelser om udstillingen, og tilmed blev der hver eftermiddag (også gratis, på et lille torv i butiksområdet) vist non-stop lysbilledserier og films – udlånt fra NASA. Der var bl. a. alle Apollo-færdene i farver!! alt ledsaget af oplysende kommentarer på fransk, ligesom der i de fleste af dagens timer var kyndige UGEPI-medlemmer tilstede på udstillingsområdet, som folk kunne henvende sig til og få spørgsmål besvaret af. At der så hver aften (mod entré på ca. 100 fr. = ca. 15 kr.) var mulighed for at overvære foredrag af kendte videnskabsmænd og forfattere om UFO-forskningen nævnes endnu engang, fordi det nok er en god idé at kæde det oplysende ind på denne måde. Men denne udstilling er også den første af sin art, og spændende er det at høre om resultaterne heraf – samt pressens omtale og udtalelser! Alt dette er blevet lovet SUFOI, når udstillingen er afsluttet og alt udstillet materiale skal tilbagesendes til de forskellige lande.

Vi havde gerne blevet i Bruxelles i hele den tid, udstillingen varede! Der var mange foredrag, vi gerne ville have hørt og mange mennesker, vi gerne havde mødt! – Men min opgave: at bringe SUFOI's udstillingsmateriale til EXPOVNI-76 var løst.

Jeg havde den glæde at se vort materiale blive godt placeret på udstillingen, og jeg havde også lejlighed til at hilse på nogle af de franske UFO-eksperter, som skulle holde foredrag, mens udstillingen fandt sted, og denne personlige kontakt vil nok fremover være et gode for SUFOI, idet EXPOVNI-76 nok skal bane vej for et bredt samarbejde mellem de mange udstillende landes UFO-organisationer.

Det er min personlige mening, at denne udstilling, EXPOVNI-76, var en virkelig storstilet international udstilling, meget omfangsrig og med en masse interessant billedmateriale. Det var en god idé, at dette utroligt store billedmateriale var placeret let tilgængeligt for publikum, at fore-

dragene var lagt om aftenen – og at udstillingen iøvrigt løb over flere uger. Mange mennesker er sikkert kommet adskillige gange på udstillingsområdet (det var jo et Storcenter med forretninger, restauranter og en af de store biografer!) og har fået lejlighed til at fordybe sig i de specielle emner, der har fængslet dem.

Resultatet af udstillingen har givet været, at utallige mennesker er blevet vældigt godt informeret om UFO'er og UFO-forskningen over hele verden, og det falder jo helt i tråd med SUFOI's primære opgave: At udbrede kendskabet til UFO'erne.

Vel hjemme igen – og midt i det daglige „rutinearbejde" for SUFOI kan jeg ikke lade være med at håbe på, at en lignende spændende opgave må dukke op i årets løb, så SUFOI igen kan være med – næste gang med endnu mere materiale et helt andet sted i verden!

Januar 1976. KAREN M. LINNEBALLE

Tilfældet DIAZ

1. del

Her er atter en af disse beretninger, som vi må bede vore læsere om at tage med alt muligt forbehold. Når vi har valgt at bringe den, skyldes det blandt andet, at den har en del lighedspunkter med andre UFOnautrapporter fra nyere tid, blandt andet den berømte Pascaguola-sag (se UFO-NYT nr. 6/73 og 1/74) og Higdon-tilfældet, som vi omtalte i nr. 5/75. En af de mere bemærkelsesværdige detaljer i denne sag er, at vidnet tilsyneladende på få timer i bevidstløs tilstand er blevet transporteret fra Bahia Blanca til Buenos Aires, en strækning på 785 km. Det er et af de punkter, som det må være muligt at få efterkontrolleret, og vi vil da også gennem vore argentinske kontakter søge at få flere oplysninger frem. Men her er foreløbig første del af beretningen, som er skrevet af Pedro Romaniuk.

UFO-NYTs red.

Carlos Alberto Diaz.

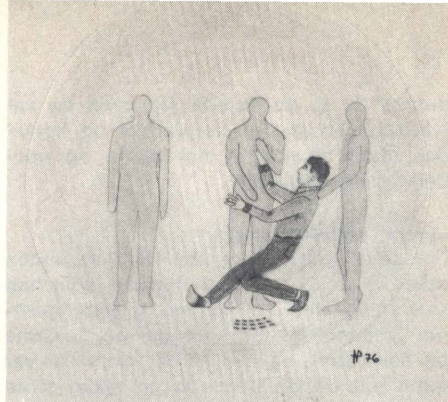
En besynderlig rejse

af Pedro Romaniuk, Buenos Aires, april 1975.

Da den unge Carlos Alberto Diaz, 28 år, kl. 19 den 4. januar 1975 tog hjemmefra for at gå på arbejde i en natklub-restaurant, havde han ikke den fjerneste anelse om, at han på denne mørke overskyede aften skulle gennemleve en af de mest chokerende oplevelser i sit liv, som ikke alene ville forblive nedfældet i hans sind, men som også ville berøre hans fremtidige liv.

Efter flere timers arbejde som tjener gør han sig klar til at tage hjem igen hen på morgenstunden og han køber samtidig avisen Le Nueva Provincia, som bliver udgivet i Bahia Blanca, lige uden for døren til det etablissement, hvor han arbejder – (hvad der senere ville få betydning som et vigtigt bevis på hans oplevelse). Han steg derefter på en bus, der kørte i retning af hans hjem. Klokken var omkring 03.30.

Efter at have spadseret over nogle tomme byggepladser og et nedlagt jernbanespor var han kommet i nærheden af sit hjem. Natten var mørk, og det var lige ved at regne. Helt uventet viste der sig en „lysstråle", der var meget strålende og

Tegning af Henrik Pedersen.

som i et øjeblik blændede ham. Diaz regnede med, at det var et lyn fra det uvejr, som nærmede sig. Men han var dog overbevist om, at lynet ikke var lige, men „brudt", og at det ikke havde frembragt nogen som helst lyd. Da han ikke mere følte sig blændet og igen kunne se, var han bange og besluttede sig til at løbe til sit hjem, som han allerede kunne se derfra; men han kunne ikke, da han var fuldstændig lammet i hele kroppen, og ikke kunne røre sig ud af stedet. Men hans syn og de øvrige sanser fejlede ikke noget. Netop i dette øjeblik hørte han en tydelig „summen" – ikke kraftig – og som han sagde lød som „blæst eller vind".

Ufrivillig Levitation

Her begynder så hans besynderlige og uforklarlige oplevelse, og selv om han gjorde alt for at undgå det, blev han „opslugt og revet med" opad af det „fejende lyns summen". Han var stadig helt klar over, hvad der skete, og hans syn var perfekt, indtil han var omkring 3 meter over jorden, men derefter kunne han ikke mere se, og var ikke klar over omgivelserne, mens han dog stadig blev trukket opefter.

Han vågnede op, uden at kunne præcisere tidspunktet, i det indre af noget, som han definerer som en „kugle", der var fuldstændig glat og skinnende, men ikke belyst af lyspærer – da der ikke var nogen – men af en stråling som kom fra væggene selv, der lignede halvgennemsigtigt plast. Der var heller ikke hverken møbler eller noget apparatur i hele kuglen.

Der kom Diaz til sig selv og genvandt sin fulde bevidsthed, samtidig med at han satte sig med korslagte ben eller på knæ i nærheden af nogle huller, der var i kuglens bund, og som var omkring 3 cm i diameter. Gennem disse kom frisk luft som han indåndede begærligt og som fik ham til at holde sig ved bevidsthed.

Diaz var klar over, at når han trak sig bort fra nævnte huller, fik han kvalme og begyndte at tabe bevidstheden, hvorfor han blev siddende der hele tiden.

Da han blev spurgt om, hvor stor diameteren og højden var i den kugle, hvor han befandt sig, så mente han, at den var 2,50 meter i bredden og næsten 3 meter høj, idet han gentog, at der ikke fandtes noget apparat eller nogen møbler.

Pludseligt kom der tre menneskelignende væsner glidende ind, hvis ansigtshud og hoved udsendte en speciel „grøn" farve. Men det, der var ansigt, manglede fuldstændigt øjne, næse, mund og ører, og der var ingen hår på hovedet. Deres hoved var omkring det halve af vores i omfang (størrelse). Deres højde var mellem 1,75 og 1,80 meter. De var smidige og tynde og dækket med noget, som Diaz beskriver som „gummi" af gennemsigtig flødeagtig farve og overordentligt blødt, hvad han gentagne gange bemærkede fremover, men dette stod i skarp kontrast til den „mosgrønne" farve i deres fuldstændig glatte hud, som helt manglede konturer og fordybninger.

Den mosgrønne farve, som vi nævner, kom frem under den minutiøse og dybtgående undersøgelse, som Diaz blev underkastet af læger, psykiatere, psykoanalytikere og andre specialister, sammen med politiet, på hospitalet Ferroviario her i byen, hvor han var indlagt til observation nogle dage. Der blev lagt flere forskellige typer af farver frem for ham. (Der deltog ialt omkring 46 (ingen højere? – SUFOI) specialister).

Diaz beskriver dem som fuldstændigt skægløse, ligesom der heller ikke var det mindste spor af fine hår. De havde to arme som vores, men groteske og iøjnefaldende, da de hverken havde fingre eller hænder, og de endte i en slags „kunstig ledstump". Armene var omtrent helt rette, og han lagde ikke i noget øjeblik

mærke til, at de bøjede sig, men de var i besiddelse af stor fleksibilitet og ligeledes totalt dækket af det bløde og gennemsigtige „gummi".

„Læge"-undersøgelsen

Fra dette øjeblik begynder for Diaz anden etape af den grufulde oplevelse, som han selv kalder den, eftersom de grønne væsener gentagne gange anbragte begge arme på hans store og fyldige hår (som det var indtil da) og de begyndte at rykke store hårtotter af ham, hvad der lykkedes dem fuldt ud, for hver gang de trak armene bort fra hans hoved rev de store lokker af hår med sig, hvilket gav dem en uhyrlig morskab. (Således fortolkede han det på grund af deres ophidsede armbevægelser). I hvert fald så det ud til at være deres væsentligste interesse at få hårprøver. Alt under enorm modstand og stædighed som Diaz lagde for dagen, under hvilken han rent fysisk følte den bløde belægning på deres krop (som han benævnte som gummi). Trods det at Diaz var rædselsslagen, lagde han mærke til at armene på væsnerne var forsynet med en slags „sugekopper" som fik fat i hårene og trak dem ud; men der var det besynderlige ved det, at Diaz ikke i noget øjeblik følte nogen som helst smerte.

Disse handlinger gentog sig flere gange, og han lagde mærke til, at væsnerne, trods det at de bevægede sig meget langsomt, var i besiddelse af en usædvanlig styrke og så ud til at være utrættelige. De gentog handlingerne på hans brystkasse, hvorfra de trak små hår ud, således som vi stadig kan se, trods den forløbne tid, på et fotografi taget lang tid senere.

Efter de frygtelige oplevelser for Diaz begyndte hans syn langsomt at sløres, og da han igen besvimede, mistede han helt synet. Fra da af erindrer han ikke mere den mindste detalje. (Kommentar fra Pedro Romaniuk: Man bør bemærke, at synet var det sidste som han mistede såvel i begyndelsen som i slutningen af oplevelsen).

Flere timer efter vågnede Diaz brat op liggende på græsset, og han måtte lukke øjnene på grund af den stærke sol, som skinnede ned over ham. Han kunne dog ikke afgøre, hvor han befandt sig. Han var kommet helt til sig selv og var sig sine handlinger og tanker bevidst. Han var i nærheden af noget, der lignede en hovedvej. Han så på uret og opdagede, at uret var standset på kl. „03.50", hvilket gav ham en idé om det nøjagtige tidspunkt for hans oplevelses begyndelse. Han begyndte da at få kvalme, og hans opkastningstrang bliver ved hele dagen, indtil han blev indlagt på Ferroviario Hospitalet. Ved siden af ham ligger hans pung samt hans arbejdstøj, som han havde på, og det nummer af La Nueva Provincia, som han havde købt om morgenen kl. 03.30 i Ing. White, et boligkompleks i Bahia Blanca; alt var intakt.

I det øjeblik da han var ved at vågne op, kom en mand kørende i en bil på landevejen, som lå ca. 30 meter fra det sted, hvor Diaz var. Han selv vidste ikke endnu hvor han befandt sig. Bilen standsede, og manden troede, at Diaz var blevet påkørt, da han så hans pung og avisen ved siden af. Efter at have hørt Diaz' forklaring og set at han manglede store hårtotter på hovedet, tilbød han at køre ham til Ferroviario Hospitalet, hvortil de kom 25 minutter efter (klokken var da 08.00 den 5. januar 1975). For Diaz var der ikke nogen tvivl om dengang, at han havde været om bord i et rumskib med oprindelse fra, og styret af, ekstraterrestriske væsener.

Indlagt på hospitalet

Således blev han indlagt på hospitalet Ferroviario (jernbanehospitalet), der ligger i Retiro (i Argentinas hovedstad Buenos Aires) klokken 08.30. Der blev han undersøgt og kontrolleret til stadighed af en større gruppe på 46 læger og specialister fra forskellige afdelinger igennem fire dage. Hospitalsdirektøren selv påtog sig at underrette politiet (Kommissær nr. 46), som straks kom til stede, og som igen satte sig i forbindelse med retssagens dommer, da undersøgelsen begyndte med henblik på Diaz' fysiske tilstand.

Ligeledes underrettedes hustruen og øvrige familiemedlemmer af Diaz i bydelen Ing. White (Bahia Blanca). Disse var uro-

lige over hans fravær, da han aldrig var kommet senere hjem end kl. 04.00–04.30, og klokken var da blevet 08.30. Beskeden fra hovedstaden kom klokken 09.20 og forårsagede stor uro og forvirring. Hans familie tog samme dag toget til hovedstaden, hvortil de ankom henved midnat (fra Ing. White (Bahia Blanca) til Buenos Aires er der 785 km).

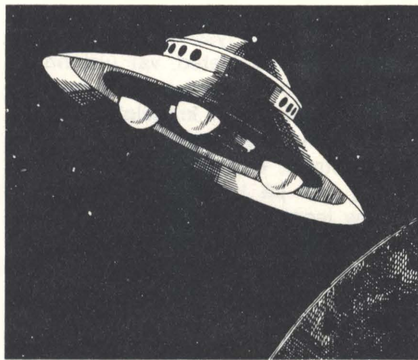
Stadige genundersøgelser, analyser af psykoanalytikere og psykiatere og andre undersøgelser af hr. Diaz (inklusive af en gruppe medicinere) blev foretaget, men uden at der kunne konstateres nogen sygdom eller nogen fysiologisk eller psykologisk forandring, med undtagelse af de allerede nævnte opkastninger, som han havde hele dagen den 5. januar, samt manglen på appetit. Han fik kun – med kraftanstrengelse – en kop mælk ned.

Personlig undersøgelse på Pedro Romaniuk's foranledning

25 dage efter at vidnet Diaz var kommet tilbage til sit hjem, interviewede jeg ham i hans hjem (den 4. februar 1975 kl. 09.00) og i stedet for at finde det menneske, som hans venner havde beskrevet som værende dynamisk, utålmodig og som arbejdede konstant og var noget nervøs, så møder jeg en ung mand som er overordentlig behagelig og rolig, kontrolleret og afmålt i sine bevægelser og sine udtryk, meget ydmyg, ærlig og oprigtig, hvad man straks kunne se, og samtidig understregedes dette af et fast og ligefrem blik, hvad der tyder på en kontrol og sikkerhed, som sjældent er synligt hos folk.

Da han er overordentlig følsom, siger han mig ligeud, at jeg er den første person, som han tillader at komme ind i sit hjem, samt at han vil hellige sig forskningen af extraterrestrisk viden, og at han havde afvist andre henvendelser angående at udspørge ham, fremtræde i radio, TV og bladreportager (med undtagelse af reportagen indtil videre for tidsskriftet ASI). Han sagde at grunden var den, at han hverken interesserede sig for pengene, som de kunne tilbyde ham, eller for den popularitet, som han kunne opnå. Han fortalte mig blot, at han havde brændende ønsker om at udbrede sandheden om det, der var hændt for ham, på konferencer som var „uden omkostninger".

Hans bolig er meget enkel, da han lever af en lille løn, som han kompenserer for med „ekstra" som tjener på restauranter i

nærheden af havnen. Han ønsker ikke at tjene penge på oplevelsen, han havde – vedbliver Diaz – og heller ikke gå med til nogen form for undersøgelse, som man kunne foranstalte med ham for øjeblikket. Med dette for øje begynder vi på et forsøg med „mentalfordybelse", idet undertegnede forsøger at opfange det som er registreret i hans underbevidsthed. Vi begynder at „visualisere" oplevelsen som den blev gennemlevet af Diaz ligefremt og enkelt, lige til det øjeblik, hvor der – inde i kuglen – viser sig de tre væsener, der var „humanoider men ikke jordiske", som han definerer dem. Netop i det øjeblik reagerer Diaz voldsomt, og han trækker sig bort fra mine hænder, der var støttet på hans hoved og nægter definitivt at fortsætte forsøget.

Vi fortsætter ikke desto mindre vores samtale, og da der var gået 30 minutter, forsøger jeg igen at få ham til at fortsætte forsøget, hvortil Diaz svarer, at jeg kan komme igen om nogle timer, og at han så vil tænke over hvad han synes, der er bedst at gøre.

(Fortsættes i næste nr.)

Stendek, juni 1975/E. Ka.

Ufologi

Magnetisk registrering af UFO'er

En UFO-detektor!

Det er efterhånden velkendt, at UFO'er øjensynlig har en vis virkning på elektriske installationer og kan få f. eks. kompasnåle til at svinge helt hysterisk. Den sidste effekt har bl. a. tidligere været anvendt ved konstruktion af en UFO-detektor, idet en meget løst ophængt kompasnål placeredes på en sådan måde, at svingede den det mindste ud fra en ligevægtsstilling, ville den slutte et elektrisk kredsløb og derved sætte en alarm, f. eks. en klokke, i gang.

Hovedproblemet med denne type detektor, der fordrede en fysisk kontakt mellem kompasnål og kontaktsted, var ujævne eller oxiderede kontaktsteder. Dette medførte en øget modstand i kredsløbet, måske endda en manglende evne til at slutte den elektriske strøm; eller også låste kompasnålen sig fast på kontaktstedet, så hele huset blev jaget ud af dynerne af en vedholdende kimen fra hr. Jensens UFO-detektor på 1. sal – og måske på et tidspunkt, hvor hr. Jensen ikke selv var hjemme.

Der har været mange forspørgsler til SUFOI ang. en ny og bedre UFO-detektor, der både var overkommelig i pris på materialer og samtidig pålidelig.

Den i det følgende omtalte UFO-detektor – kaldet K-1 – skulle kunne opfylde disse ønsker. Selve detektoren er udarbejdet af Christiano Klein og Dr. Rene Hardy og så vidt vides første gang offentliggjort i „Lumieres dans la Nuit" i 1972 (et fransk UFO-tidsskrift).

Den beskrivelse af K-1 detektoren, der gengives i det følgende, er imidlertid taget fra det amerikanske UFO-tidsskrift „Official UFO" nov. 75, hvor Jim Lorenzen fra APRO har beskrevet detektoren.

Funktionsmåde:

Den lille lommelygtepære L er tændt, når detektoren er aktiveret eller sat til. Detektoren er anbragt på en sådan måde, at sprækken F dækkes eller overskygges af pladen E (se fig. 1). J er enten et magnetisk jernstykke eller en kompasnål. Detektoren skal orienteres, så skærmen E fuldstændig lukker for sprækken F over fotocellen LDR 03 (fig. 2). Afstanden mellem E og F er ca. $^1/_2$ mm.

Når orienteringen er korrekt, kan der ikke trænge lys ned i røret G. Fotocellen, der er anbragt i røret, har derfor maximal elektrisk modstand, dvs. i denne stilling er detektoren aktiv, men i „hvile".

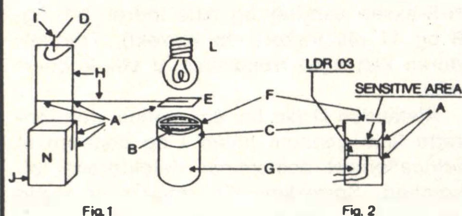
Hvis det lokale magnetfelt ændres

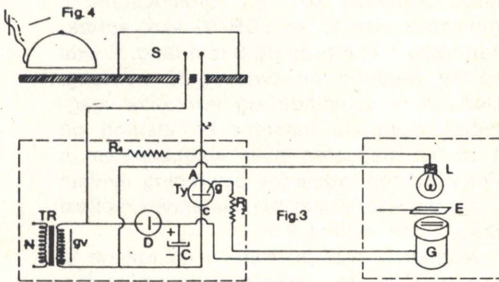
(f. eks. hvis et UFO passerer i nærheden) drejer J, hvorved E, der sidder på en stiv tråd på J, svinger ud fra ligevægtsstillingen og lyset fra L rammer fotocellen. Der sker en forøgelse af strømmen i fotocellens kredsløb, på grund af cellens mindskede modstand, og thyristoren SCR bliver aktiveret. SCR sender derved strøm til et alarmapparat, f. eks. en ringeklokke.

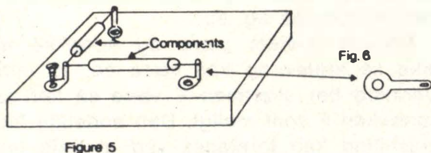
Det elektroniske kredsløb: (fig. 3 og 4)
SCR er det styrende element for strømmen til alarmapparatet. Hvis der ikke når noget lys frem og rammer fotocellen, er dennes modstand meget stor – ca. 1 Megaohm. Derfor passerer kun en meget svag strøm gennem fotocelle-kredsløbet og gennem elektrodekontrollen G for SCR. Under disse omstændigheder er SCR i „hvile" og leder ikke strømmen.

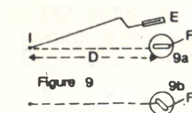
Når fotocellen udsættes for lys (ved ændring af E's stilling) falder dens elektriske modstand til nogle hundrede ohm,

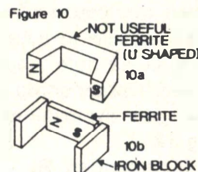
UFO DETECTOR

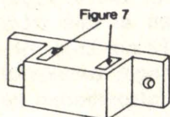

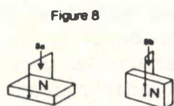

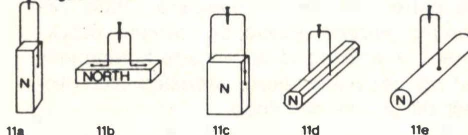

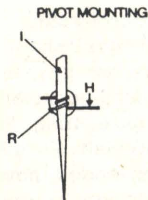

FIGURE 12

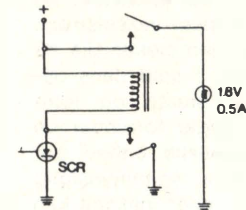

FIGURE 13

FIGURE 13 – THE SCR CAN BE REPLACED BY A POWER TRANSISTOR

SCR leder strømmen og alarmen fungerer. Alarmen stopper så snart fotocellen ikke belyses mere, da SCR drives med vekselstrøm.

Praktiske detaljer:
For at opnå den maximale følsomhed bør skærmen E, de to stykker B, det indre af røret G og afskærmningen C være sorte og ikke-reflekterende. Sprækken F's længde skal være ca. lig med diameteren af den aktive del af fotocellen (bør vel nærmere betegnes som en fotomodstand?). Anvender man typen LDR 03 skal sprækken være 1 mm bred og 8 mm lang. E skal så her være 1,5 mm bred og 10 mm lang. Der må ikke befinde sig jern eller magnetisk materiale indenfor en afstand på 1 m fra magneten eller kompasnålen J. For at undgå indbyrdes påvirkning mellem J og alarmapparatet bør afstanden mellem disse være mindst 3 m.

Magneten J er monteret i en ramme af stiv tråd, f. eks. messingtråd, og er foroven forsynet med en spids, der igen hviler i en lille fordybning på et stykke messing D, så hele magnet-arrangementet kan dreje. Ophængning og fastgørelse af spidsen (en symaskinenål) ses på fig. 8, 11 og 12.

Modstanden R_1 vælges så spændingen over pæren er lidt lavere end den normalt for pæren gældende spænding. Dette forlænger pærens levetid og dermed detektorens. Placering af de enkelte komponenter og det elektroniske kredsløb sker lettest på en lille træplade.

Hele instrumentet består faktisk af to dele: den ene del omfatter de elektroniske komponenter, output til alarmsystemet og input for den del, der kræver vekselstrøm. Den anden del omfatter den mekaniske afdeling, nemlig magneten J med dens ophængningssystem samt pæren og fotocelleenheden. Fire ledninger forbinder de to enheder. Den magnetiske enhed bør placeres i en lukket kasse, uigennemsigtig og ikke-magnetisk. Plast eller masonit kan anvendes. Uden en beskyttende kasse vil selv det mindste luftpust eller evt. svirrende insekt kunne medføre en falsk alarm.

Magneten:
Anvendes ikke en kompasnål, kan der bruges et stykke ferritjern, f. eks. svarende til det stykke, der bruges ved magnetisk lukning i mange skabslåger og -døre. Sådanne magnetlukkere kan købes løse for små penge i en almindelig isenkramforretning. De ser ud som vist på fig. 7 – et plasthus med to synlige stykker jern. Ferrit-stykket, som interesserer os, er placeret i plasthylstret mellem de to stykker jern. (Se fig. 10b).

Når ferritstykket er pillet ud, skal dettes N og S poler findes. Det er vigtigt, at ferritstykket monteres i trådholderen med N-S-aksen vandret og ikke lodret, jvf. fig. 8 og 11 (8a forkert, 8b korrekt). Trådholderen kan også fremstilles af stiv kobbertråd.

Afstanden D (se fig. 9a) mellem den lodrette linie gennem nålen I og centrum af fotocellerøret bestemmer detektorens følsomhed. Sprækken F's retning er vigtig og er vist korrekt for maximal følsomhed på fig. 9a. Følsomheden er mindre ved en retning som på fig. 9b.

Afstand mellem pære og sprække er ikke så kritisk og kan være ca. 10 mm. Derimod bør skærmen E være så tæt på sprækken F som muligt. Den endelige finindstilling kan foretages ved at bøje lidt på tråden, der bærer E eller ved at regulere højden af G. Længden af den tråd, der bærer E, bør være 8–12 cm lang. Bliver den længere, er det meget vanskeligt at indstille detektoren, da følsomheden så bliver for stor. Alle sammenlimninger er foretaget med epoxy-lim.

Komponent-liste:
TR = Ringeklokke-transformer, som den type, der anvendes ved ringeklokker ved hjemlige hoveddøre. 220 eller 110 V vekselstrøm. På udgangssiden 9 volt, 10 watt. En mindre kraftig model kan anvendes, hovedsagen er at den kan aktivere alarmen (ringeklokken eller hvad der nu anvendes).
D = Diode 100 milliampere 20 volt minimums grænse (?) (Minimum inverse).
C = Kondensator (elektrolytisk) 100 MF/25 volt minimum.

R_1 = Modstand 82 ohm ± 20%, 2 watt (for pære på 6,3 volt, 100 ma og transformer til 9 volt).
R_2 = Modstand 1200 ohm, 1 watt ±20%.
S = Ringeklokke eller summer 9 volt.
TY = Thyristor SCR 2N1599.
L = Pære. 6,3 volt 100 milliamp.
G = Rør for fotocelle LDR 03.

Karakteristik for SCR 2N1599:

I rms 1,6 amp
I g Max: starter 10 Ma
I g typisk 3 Ma
V g Max: „til aktivering": 3 volt
V g typisk 250 millivolt

SCR 2N1599 kan erstattes med andre modeller, der har 1 g maximum op til 10 milliamp eller 15 milliamp og 1 rms på 1 amp eller lidt mere. En infra-rød lys udsendende diode med en tilsvarende fotocelle følsom for infrarødt lys kan også anvendes. (Fås for ca. 20,– i en radiokomponent forretning).

Og til slut: Hvis returledningen fra ringeklokken forbindes til den modsatte side af dioden D via en almindelig lukket (NC) trykkontakt, vil detektoren „låse", når den aktiveres af et eller andet, og alarmen vil blive ved med at lyde, indtil der bliver trykket på kontakten. På denne måde vil man ikke overhøre en evt. alarm.

Vi håber, at mange SUFOI-medlemmer føler sig fristet til at prøve at konstruere den beskrevne detektor, og at man vil lade høre fra sig ang. opnåede resultater. God fornøjelse.

Kilde: Official UFO, Nov. 75
/Fl. Ahrenkiel

KIG PÅ HIMLEN...

Blandt de planeter, der er mest fremtrædende på himlen hører også Saturn, men med det blotte øje adskiller den sig ikke væsentligt fra de øvrige lysstærke stjerner. Heller ikke med prismekikkert vil det lykkes at få et indtryk af dens specielle udseende, men det er ikke desto mindre en kendsgerning, at Saturn er noget særligt. Det der er mest karakteristisk for denne planet er det velkendte ringsystem, om hvis oprindelse og konsistens der stadigvæk hersker nogen tvivl. Der har i tidligere tider været tale om een fast ring, hvilken teori man forlængst har opgivet, da det siden for det første er blevet konstateret, at ringen i virkeligheden består af flere ringe (som er adskilt ved Cassinis deling og Enckes deling), og for det andet at ringsystemet ligger indenfor planetens Roche-grænse, hvilket vil sige en zone omkring en planet, hvori der hersker så store tidevandskræfter, at store legemer bliver sønderknust.

Der har også været andre teorier fremme omkring disse ringes eksistens, men der synes efterhånden, efter de nyeste undersøgelser, at være enighed om, at ringene består af klippeblokke på op til 1 m i diameter, hvis materiale er meget skørt p. g. a. den lave temperatur (ca. ÷180°C).

Foruden ringene, der har en tykkelse på ca. 20 km, har Saturn 10 måner hvoraf de ni inderste går med uret rundt, medens den yderste går mod uret. Man kan med rette sige at denne blyfarvede planet er enestående i vort solsystem.

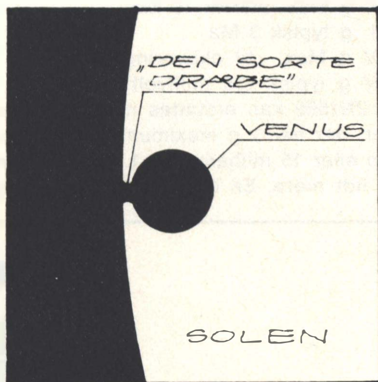
Til sammenligning med giganterne på himlen er planeten Merkur en lille fyr, der ikke gør sig synderlig bemærket. Med sine 4800 km i diameter svæver den omkring Solen i en afstand af knap 58.000.000 km, hvorfor det er den solnæreste planet.

I marts 1974 havde planeten besøg af rumsonden Mariner 10, og nærbilleder af overfladen afslørede, at Merkur er en støvet, kraterfuld ørken, der ikke adskiller sig fra Månen. Planeten er som sagt ikke særlig fremtrædende på himlen, på trods af at den i lysstyrke i gunstig position overgår Sirius. Observationsvanskelighederne ligger dels i vor forurenede atmosfære og dels i, at Merkurs vinkelafstand fra Solen aldrig bliver større end 28°. Den vil således aldrig kunne ses på en mørk himmel. Størst mulighed for at se Merkur er derfor ved max. vinkelafstand fra Solen, i hvilken position den findes den 28. april d. å.

En ting der bør nævnes i forbindelse med de indre planeter er de såkaldte Merkur- og Venus-passager, der forekommer, omend med lange mellemrum. Ved en sådan passage forstås, når en planet i sit omløb omkring Solen bevæger sig ind på dennes forside, og står på en lige linie mellem sol og jord. I denne psition vil der altså set fra Jorden opstå en „miniature solformørkelse", idet man kan følge planeten hen over solskiven som en lille sort plet. Den næste Merkur-passage indtræffer først igen i 1986.

Det er ikke hver gang, når en planet står i nedre konjuktion (imellem sol og jord), at der opstår en planetpassage, da planetbanerne ikke er sammenfaldende med Jordens bane. I de fleste tilfælde vil planeterne bevæge sig enten over eller under en ret linie mellem sol og jord, hvilket altså forklarer passagerernes sjældenhed. Fænomenet er for Venus' vedkommende endnu sjældnere end for Merkurs. Den næste Venus-passage vil først forekomme i år 2004.

I forbindelse med Venus-passager skal lige nævnes, at man i år 1769 ville bestemme det nøjagtige tidspunkt, hvor hele planeten blev synlig med Solen som baggrund, og i forbindelse med dette eksperiment opstod et nyt astronomisk begreb, nemlig „den sorte dråbe", (se illustrationen) hvilket forårsagedes af en brydning i

Venus' atmosfære. Denne effekt var altså den egentlige årsag til at tidspunktet, hvor de to tangentpunkter skulle forenes, ikke kunne fastslås. Forsøgene er gentaget flere gange siden, men er alle mislykkedes p. g. a. den omtalte effekt, og i erkendelse heraf er eksperimentet så vidt vides skrinlagt.

I relation til omtale af de indre planeter skal indskydes et par ord om forsigtighedshensyn. Det kan ikke for ofte understreges, at brug af selv den mindste kikkert direkte mod solen i et brøkdel af et sekund kan koste synet for livstid. Det er der en del astronomer, der bittert har erfaret.

Når jeg studerer solpletter eller solformørkelse, foregår det altid ved brug af svejseglas, hvilket kan erhverves for et beskedent beløb.

Af astronomiske seværdigheder her i forårstiden kan nævnes ringformet solformørkelse den 29. april. Det kan dog kun, på vore breddegrader, ses som partiel for-

mørkelse, hvor ca. halvdelen af solskivens diameter forsvinder bag Månen. Formørkelsen begynder kl. 10.22 og slutter kl. 12.52.

Den 13. maj forekommer en partiel måneformørkelse, der indtræder kl. 20.16 og slutter kl. 21.33.

Den 22. april har vi meteorsværm igen, de såkaldte Lyrider, der betegnes som hurtige meteorer.

Jeg har denne gang, for overskueligheds skyld, valgt at opstille planeternes op- og nedgangstidspunkter i skemaform, som følger:

MEDIO APRIL

planet	opgang ca.	nedg. ca.	står i stjernebilledet
Merkur	kl. 5.15	kl. 21.00	Vædderen
Saturn	kl. 10.00	kl. 2.50	Tvillingerne

MEDIO JUNI

planet	opgang ca.	nedg. ca.	står i stjernebilledet
Merkur	kl. 2.45	kl. 18.30	Tyren
Venus	kl. 3.25	kl. 21.00	Tyren
Mars	kl. 8.00	kl. 23.45	Løven
Jupiter	kl. 1.50	kl. 17.30	Vædderen

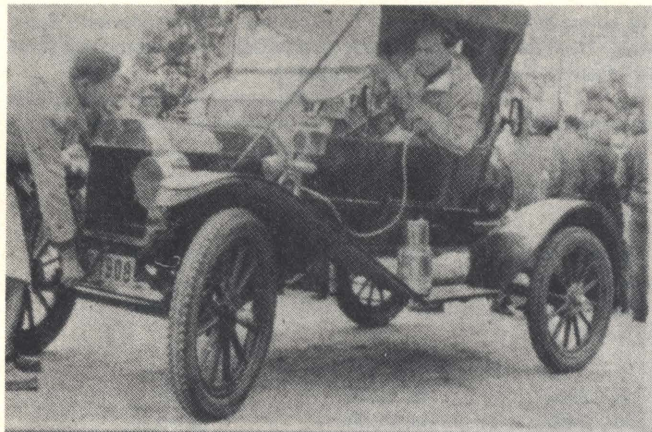
rumfarts - notitser

INTELSAT IV-A nr. 2: Nr. 2 i Intelsat IV-A satellitserien, dvs. kommercielle kommunikations satellitter, er gjort klar til opsendelse og vil blive sendt i bane tidligst den 29. januar 76. Denne anden Intelsat IV-A skal supplere den første Intelsat IV-A, opsendt den 25. sept. 75, og i alt skal opsendes 7 af denne type. Nr. 2 i serien vejer 1500 kg og skal betjene området på og omkring Atlanterhavet. Efter opsendelsen vil satellitten bevæge sig i en elliptisk bane om Jorden med mindste og største afstand på henholdsvis 459 og 35.880 km. Efter orientering af satellitten affyres dennes faststofraket, så slutbanen bliver cirkulær over Ækvator og synkron i 35.880 km's højde. (N.N. 76-8)

Problemer med VIKING-sonderne: Kort tid efter opsendelsen i september af Viking 2 sonden mod Mars konstaterede man, at den ene af de små ovne i landingsmodulet øjensynlig ikke virkede. Der er i alt tre ovne i landingsmodulet, som indtager en væsentlig rolle i forbindelse med påvisningen af evt. liv på Mars. Enten virker ovnen ikke, eller også er der noget galt med de instrumenter, som sender meldinger til Jorden om ovnens funktion.

Nu er der yderligere konstateret svigt i den ene ovns funktion om bord på VIKING 1 landingsmodulet. Viking 1 opsendtes i august måned. Disse to uheld vil ikke vælte hele projektet, men medføre, at der kun kan undersøges 2 jordprøver i stedet for tre i hver Viking Landingsmoidul. De to Viking fartøjer vil nå frem til Mars henholdsvis den 19. juni og den 7. august 76. Det første landingsmodul vil lande på Mars i den første uge af juli, og Lander 2 vil lande i løbet af første uge i september 76. Se i øvrigt UFO-NYT nr. 1/76 for nærmere omtale af Viking-projektet. (N.N. 76-14 og 15)

LAGEOS-satellit: Lageos, en geofysisk forskningssatellit, der forventet at kunne eksistere i millioner af år, er netop blevet færdigtestet i januar 76 på Goddard Space

Det er en satellit af denne type, der skal opspore Ford T-modellen – og en isbjørn på dennes vandring i Nordamerika. (Lolland-Falster Folketidende 21. feb. 76).

Flight Center og vil snart kunne anvendes af videnskaben til forudsigelser af jordskælv. Laser Geodynamisk Satellit (LAGEOS) vil blive opsendt sidst i april. Satellitten ligner mest af alt en enorm golfbold, og skal bruges som reflektor for laser-stråler fra jorden. LAGEOS måler 60 cm i diameter og vejer 411 kg.

(N.N. 76–17)

SPACELAB 1 og 2: I øjeblikket planlægges opsendelse af Skylab 1 og 2 ved NASA. Rumstationerne skal opsendes med rumfærgen i 1980. Opgaverne om bord på

Spacelab 1 vil være et projekt delt mellem NASA og den Europæiske Rumfartsorganisation ESA. (N.N. 76-18)

SATELLIT-SPORING AF FORD-T: I forbindelse med USA's 200 års jubilæum i juli er der arrangeret et bilvæddeløb Jorden rundt. Turen skal tage 60 dage og deltagerne kører i veteranbiler, 12 stk. i alt, heriblandt en 1914 Ford Model-T. Det specielle ved netop denne bil er, at den kører med en „kasse" i bagagerummet, der vil sladre til en Nimbus-6 meteorologisk forskningssatellit i bane om Jorden. Kassen vil rapportere til satellitten om veteranbilens hastighed under løbet.

(N,N. 76-23)

KINA's FEMTE SATELLIT: Lige før jul bekendtgjorde Kina, at man havde opsendt nationens femte jordomkredsende satellit. Den fjerde blev sendt i kredsløb i november 1975 og den tredje i 1974. Bekendtgørelsen indeholdt ingen tekniske detaljer. Oplysninger i forbindelse med den sidste opsendelse viser imidlertid, at satellittens bane går ind over USSR; især dækkes områderne ved de fælles russisk-kinesiske grænser. Kina's raketeksperter har allerede udviklet den nødvendige teknik for at få satellitter tilbage til Jorden i god behold. I denne forbindelse rapporterede Reuter, at en ledende vesttysk rumforsker, professor Heinz Kaminski, har spået, at en bemandet kinesisk satellit var mulig i nær fremtid.

(New Scientist 8/1-76)
/Fl. Ahrenkiel

fortsættes side 85

VESTSJÆLLAND
Slut op om UFO-alarmcentralen for området. Ring eller skriv efter nærmere oplysninger:

C. Jørgensen (03) 58 44 14
J. Mikkelsen (03) 58 41 74
Brovej 2, Slotsbjergby, 4200 Slagelse

SUFOI Lolland-Falster

De sidste to møder i dette vinterhalvår finder sted
tirsdagene, den 6. april og 4. maj, kl. 19.30 på nedennævnte adresse:
Duegård, Nakskovvej 5,
4920 Søllested - Tlf. 94 11 69.

Fra Søllested Bio oplyses det, at man i dagene 3.-4. juni kl. 19.30 endnu engang spiller Erich von Dänikens film „Fortids Gåder - Fremtids Virkelighed".

Ole Henningsen.

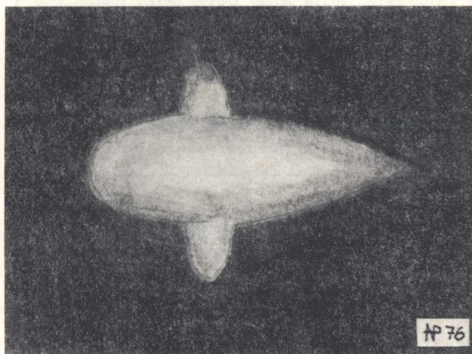
ufo rapporter

DANMARK

Sommeren 1956 kl. ca. 01.00: Observatøren kan ikke længere mindes den nøjagtige dato, men selve hændelsen har han ikke glemt. Det var en af disse dejlige sommeraftener, stjerneklart og vindstille. Observatøren var på vej til sit hjem i Vorslunde, ca. 8 km vest for 7323 Give, da han blev opmærksom på en hvislende lyd lige over sig. Observatøren stod af cyklen og opdagede da et matsort ellipseformet objekt lige over sit hoved; objektets konturer var skarpt aftegnet. Observatøren siger: det var et fantastisk syn med mælkevejen som baggrund. Objektet fløj med lav hastighed, og ca. 5 minutter senere var det ude af syne. Observatøren mener, at objektet mindst må have haft en længde på 10 meter; afstanden da det var nærmest mener observatøren må have været 400–500 meter.

I efteråret 1956 har observatøren endnu en observation. Kl. var ca. 19.00, og observatøren var ved at pløje ved hjælp af traktor. Det var vindstille og tusmørkt. Med ét bliver han opmærksom på tre klare hvide lys, lavt, 15° over horisonten, på den vestlige himmel. Han troede først der var tale om lys fra en bil, men da objekterne fortsatte fremad mod observatøren, og ind over marken 30–50 meter over jorden, for tilsidst at forsvinde ved at blive mindre og mindre mod nordøst, forkastede han den teori. Den samlede observationstid 2 minutter. Objekterne holdt under hele observationen den samme indbyrdes afstand; afstanden mellem objekterne var ca. to gange objekternes diameter. Observationen var lydløs, lyset konstant, størrelsen da de var nærmest ca. 1–2 m i diameter.

Oktober 1967 kl. 22.30: Observatøren, en mand, var på vej hjem fra arbejde på knallert, da han med ét fornemmer et lys og kigger op. Han får da øje på et 5–6 m langt torpedoformet, fosforiserende grønt lysende objekt, 50 meter borte. Observatøren fortsætter sin kørsel ad Fjordvejen mod sit hjem i 5330 Munkebo; ialt kører han endnu ca. 1 km og ændrer kurs 3 gange. Han føler sig forfulgt, idet objektet uanset hans kursændringer holder den samme afstand til ham hele tiden.

Da han når sin bopæl, ændrer objektet kurs og øger hastigheden voldsomt, samtidig med, at det stiger lidt og flyver mod et rødt lysende punkt 3–4 km borte mod nordvest. Da objektet når det røde lysende punkt, ser det ud som om en skydedør åbnes, og punktet (der måske er et andet objekt), får form som en halvmåne. Det først omtalte objekt flyver lige imod og muligvis ind i det andet objekt, hvorved det først omtalte forsvinder. Det andet skifter igen form og bliver nu halvmåneformet, men til den anden side, hvorefter

REKONSTRUERET FOTO Vedde, februar 1974.

det kort tid senere forsvinder. Observationen var lydløs; det var mørkt men klart vejr; samlet observationstid 6 min.

Februar 1974: Observationssted 4294 Vedde kl. 22.21. Observatøren, en mand, opdager, idet han træder ud fra døren til sit hjem, et objekt. Objektet kommer fra sydøst, lavt over jorden. Det nærmest sejler afsted, og der høres samtidig en intens summetone. Objektet er 40-50 meter fra observatøren og nogle af hans venner, der er kommet til. Størrelsen anslås til at være 7-8 meter i diameter. Objektet stop-

per op nær et nærvedliggende teglværk, og med ét tændes en blændende lyskegle, der som et søgelys vandrer op og ned ad teglværkets to skorstene. Herefter forsvinder objektet hurtigt mod øst. Før objektet tændte lyskeglen, kunne observatørerne fornemme dets konturer; det virkede mørkt. Dette indtryk forandredes ikke, da lyskeglen tændtes. Samlet observationstid 2 minutter.

Maj 1975: Kl. ca. 21.00 observerer en mand gennem en åben dør, fra sin bopæl på Jersie Strandvej, 2680 Solrød Strand, et cigarformet objekt. Objektet ses i sydvestlig retning; det lyser lyseblåt stærkt, men ikke blændende. Objektet bevæger sig mod vest, hvor det forsvinder bag nogle huse på en underlig vraltende langsom måde. Objektet, der er 5 cm langt målt mellem tommel- og pegefinger, forsvinder (slukkes) for derefter at komme tilsyne (tændes) umiddelbart foran det sted, hvor det forsvandt. Samlet observationstid 6-7 sekunder, vejret var klart, vindstille, men mørkt; der hørtes ikke en lyd under observationen. Under observationen blev der iagttaget en flyver i stor højde og på den modsatte kurs.

16. maj 1975 kl. 21.04, 8000 Århus C: Observatøren, en ung mand, stod ved vinduet på tredje sal, da han opdagede et rundt, stærkt lysende, brandgult objekt med en stor korona i samme farve. Observatøren så først objektet 60° over horisonten fra sydvest, det nærmede sig observatøren med relativ lav hastighed. Da det nåede over Ringgade, stoppede det op for et øjeblik senere at fortsætte mod øst over Johanneskirken og ud mod havet. Højden var uændret under observationen. Det var et rigtig dårligt vejr den dag, kraftig regn, lavt hængende skyer, blæsende, mørkt. På trods heraf så både observatøren, hans forældre samt nogle naboer objektet og særlig koronaen meget tydeligt. Objektet blev iagttaget gennem kikkert, men der afsløredes ikke flere detaljer herved. Samlet observationstid 6 minutter; der hørtes ikke en lyd under observationen.

18. juni 1975 kl. 20.50: Observationssted Kelstrup Strand, 4200 Slagelse. To unge mænd, der var ude at køre en tur, var standset, da de med ét 60° over horisonten så et sølvfarvet objekt. Objektet kom uden en lyd fra vest og fløj ret øst. Observatørerne beskriver objektet som lignende et jetfly, dog uden vinger; der var heller ikke kondensstriber. Det var nærmest cigarformet, afrundet i enderne, modsat flyveretningen var der på oversiden en afrundet forhøjning (halerorlignende). Objektet, der var sølvfarvet, havde fire måske fem orange farvede striber skråt ned over kroppen. (Se tegning til observationen d. 4. oktober 1975 UFO-NYT 1/76 side 16). 6-7 minutter senere kom endnu et objekt, samme hastighed, kurs og højde, uden en lyd og forsvandt ligeledes mod øst. Målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm målte objektet 2 cm. Vejret var klart, med en let vind og tusmørkt.

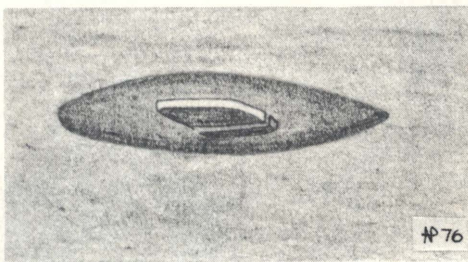
26. august 1975: Hr. M sidder denne aften kl. 21.16 på havnekajen i 7000 Fredericia og fisker, samtidig med at han nyder det gode vejr og betragter stjernehimlen. Med ét bliver hans opmærksomhed fanget af et satellitlignende objekt. Objektet kommer tilsyne på den sydlige himmel, 45° over horisonten; det har kurs mod nord. Da objektet er lige over havnen, blusser det op og får en størrelse, der synes større end fuldmånen; lyset er klart hvidt og blændende. Objektet fortsætter stadig mod nord, men lyset bliver hurtigt svagere for tilsidst helt at forsvinde. Fra objektet blussede op og til det slukkedes går kun et øjeblik, så at lysstyrken svækkedes skyldtes antagelig ikke, at objektet bevægede sig bort fra hr. M. Da lyset er forsvundet, ses et rødt blinkende lys i samme position og kurs; dette lys forsvinder i horisonten.

Samlet observationstid 2 minutter; der hørtes ikke en lyd fra objektet. Bent Eriksen, Fredericia, kontaktede kontrolcentret i Maglebylille efter henvisning fra F. T. K. Karup. Kontrolcentret oplyste, at der ikke i det aktuelle tidsrum havde været overflyvninger hverken af civile eller militære fly nær Fredericia-området.

26. september 1975: Observationssted 8340 Malling. Observatøren, en ung mand, og hans kammerat kom gående i nordlig retning kl. 19.19, da de til venstre, altså mod nordvest, ikke kunne undgå at få øje på et mere end nålehovedstort objekt. Objektet var rødt stærkt lysende, det fløj meget hurtigt, det fløj i ryk og zig-zag, det zig-zag'ede et par gange op og ned, hvorefter det fortsatte et kort stykke fremad igen, for derefter igen at zig-zagge op og ned osv. Observationen, der var lydløs, varede ca. halvandet sekund. I dette tidsrum fløj objektet fra nordvest og forsvandt i horisonten mod øst. Medens observationen stod på blev andre vidner tilkaldt.

1. december 1975 kl. 18.55: opdager en fastansat ved flyvevåbnet et stort halvmåneformet objekt. Observationen fandt sted i Auderød 2980 Kokkedal. Observatøren var i færd med at hælde olie på sin vogn, da hans fem-årige datter forskrækket råbte: „Se far, der falder en stjerne ned på os". Faderen reagerede hurtigt, kiggede op fra bilen, og kom med et udbrud. En to-årig søn, der også var tilstede, blev så bange og forskrækket, at han satte i med et mægtigt hyl, og har siden nægtet at gå udenfor alene ved tusmørke. Faderen fortæller, at objektet kom fra nordvest med en fart på mellem 750–1000 km/t, var ikke højere end 50 m oppe, og ca. 5–10 m langt. Observationen varede for faderens vedkommende kun kort, hvorfor han ikke nåede at opfatte nogen detaljer. Han mener dog også at det ville have været umuligt, da hele objektet virkede på en eller anden måde diffust. Samtidig har han dog en helt klar fornemmelse af, at objektet var ret så kontant. Objektet forsvandt bag nogle træer og tagryggen på naboens hus. Observatøren sprang ud på vejen, og hen til et åbent stykke, hvor der er udsyn mod øst, i den retning hvor objektet forsvandt. Da han et kort øjeblik senere nåede frem, var objektet ude af syne. Der hørtes ikke en lyd under observationen.

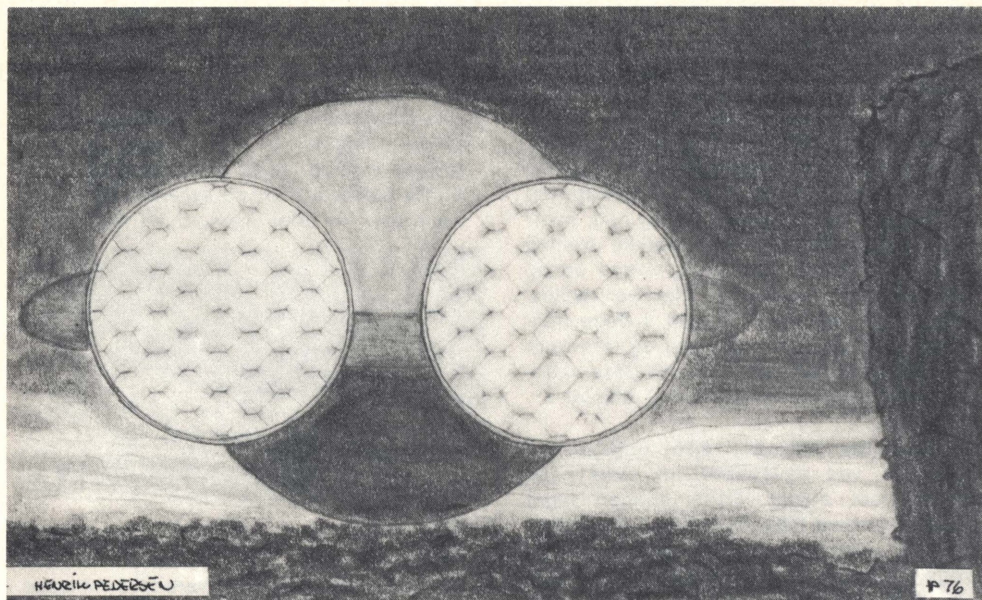
10. december 1975 kl. 15.00: Fra Kongsted, 4293 Dianalund, observerede en frue og hendes børn et grågrønt objekt. Fruen stod og kiggede ud gennem et vindue, da hun mod øst opdagede objektet. Hun troede først der var tale om et fly, men blev hurtigt klar over at dette ikke var tilfældet. Objektet var helt lydløst, torpedoformet med to korte afrundede og tykke finner placeret midt på objektet. Konturerne syntes til tider ligesom let udviskede.

Objektet virkede på sin vis plumpt og ikke særlig hyggeligt. Det fløj på en ret kurs øst-vest. Observationen varede 3 minutter. Fruen angiver hastigheden til 30-40 km/t og størrelsen til 6 meter; afstand til objektet, da det var nærmest, ca. 100 meter. Hun husker ikke længere hvordan eller hvorhen objektet forsvandt.

I tidsrummet mellem 16.00 og 16.15 observerede en mand og hans halvvoksne datter et lysende gult objekt gennem et vindue. Det var ikke muligt at skelne nogle detaljer, da der på objektet var to kæmpestore projektører (som et par store øjne). Observatøren, der bor i 4653 Karise, opdagede objektet tilfældigt. Det var stationært under hele observationen. Projektørerne var synlige lige mellem et par elkabler, der hænger i en afstand af 125 meter fra observatørens bopæl. Observatøren så ikke objektet forsvinde, og den samlede observationstid var ca. 1 minut. Han hæftede sig ikke så meget ved observationen før han et par dage senere så en artikel i Dagbladet om et UFO ved Hellested.

Kl. 16.15 observerer to voksne og et barn et objekt. Observatørerne er bosiddende i 4600 Køge. Ved et tilfælde kigger hr. J ud ad vinduet og får da øje på et ellipse-

Hellested, 10. dec. 75 kl. 16.27

formet mørkt (virkede plumpt) objekt med to kæmpe projektører. Objektet kom fra nordøst og fløj mod sydøst i ca. 100 meters højde. Grundet projektørerne, og det faktum at objektet var lydløst, råbte hr. J på resten af familien for at de kunne bevidne observationen. Objektet forsvandt bag en boligblok; det havde en størrelse af 7–8 cm målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Observatørerne er bosiddende således, at de er vant til at iagttage fly, der starter eller lander i Kastrup. De siger samstemmende at der i dette tilfælde ikke kunne være tale om et fly. Observationstid: min. 2 minutter.

Mosen ved Hellested, „Ellehøjgård", 4652 Hårlev, kl. 16.27–16.30: Grundet Ejner Nielsens ihærdighed blev følgende artikel offentliggjort i Dagbladet d. 22-12-75, hvilket resulterede i en række henvendelser. En del af dem ligger til grund for denne beretning.

„UFO-fænomen over Hellested

En københavner fik sit livs oplevelse, da han efter en mislykket andejagt så en „Flyvende Tallerken" i Hellested.

Der har været UFO'er i Hellested i denne julemåned. Det mener i hvert fald en naturelskende taxachauffør fra Hvidovre. Han befandt sig onsdag d. 10. december på sit jagtterræn ved Hellested og fortæller følgende:

– Jeg havde været på andetræk, uden at det havde givet resultat. Vejret var klart og stille, så jeg stillede mig op for at nyde de smukke farver på vesthimlen efter solnedgangen. Da jeg lidt efter vendte mig om for at betragte østhimlen, så jeg dér en klar stjerne, troede jeg først, indtil jeg så den bevæge sig hurtigt østover, altså imod mig. Måske en flyver, tænkte jeg, indtil jeg blev klar over dens enorme hastighed og størrelse, idet den hurtigt tiltog i størrelse, jo nærmere den kom. I en skrå kurve kom den jagende nedefter, indtil den brat standsede i ca. 100 meters højde i kort afstand fra mig.

Jeg har aldrig tidligere været tilhænger af „myten der aldrig vil dø" – myten om UFO's eller flyvende tallerkener, eller hvad man foretrækker at benævne dem; men nu stod en sådan i kort afstand fra mig,

helt ubevægelig i luften. Kransen om den skinnede blåligt, øverste del var orangelysende, mens den mindre underdel forekom sort eller mørk.

Imens jeg stirrede på den ca. 30 meter store genstand, tændtes pludselig to kæmpestore lys, hver af dem ca. fem meter i diameter. Jeg så tydeligt de buede „glas" i hvert „øje" og jeg følte dem som øjne, mange øjne, idet de var opdelt i celler, nærmest som formen af cellerne i en bitavle. En slags små prismer. Jeg fornemmede pludselig en stærk følelse af fred, mens tids- og stedfølelse forsvandt.

Lyset var ikke blændende, men blidt og smukt. Det skønneste jeg har oplevet, som to diamanter oplyst bagfra. Jeg blev revet ud af min nærmest tranceagtige tilstand, da lysene brat slukkedes uden nogen form for ulmen, hvorefter UFO'et krængede over, accellererede stærkt og på få sekunder forsvandt som en lysende prik i nordøst. Jeg blev da klar over, at jeg havde betragtet den i højst to minutter, idet den var kommet klokken 16.27.

Taxachaufføren kontaktede Skandinavisk UFO Information for at fortælle om sin oplevelse. Og herfra betegner man hændelsen som en af de mere usædvanlige.

Man vil fra Skandinavisk UFO Information sørge for at jordbunden og plantevæksten i området bliver undersøgt, men man håber, at flere har været vidner til hændelsen. Derfor beder man alle, der har bemærket noget usædvanligt omkring Hellested onsdag den 10. december efter klokken 16 om at henvende sig til Ejner Nielsen, Konvalvej 1 i Køge, tlf. 65 57 95".

En ældre mand fra 4652 Hårlev observerede kl. 17.30 i ca. 5 minutter et ellipseformet mørkt objekt. Tilsyneladende hang objektet stille lige over eller nær ved Hellested kirke. Objektet var omgivet af et blåviolet lys, men med ét tændtes et gulhvidt lys på objektet, som lyste ned mod kirken, hvorefter det forsvandt mod øst.

Fra Frederiksberg, 4180 Sorø, observeredes kl. 18.31 et, set i kikkert, ovalt hvidt objekt. Bagved dette var der et lille rødt lysende punkt og lidt længere bagved et grønt lysende punkt. Objektet kom fra nordvest 15° over horisonten, og fløj med en hastighed af ca. 150 km/t i en glidende bevægelse mod øst-sydøst, hvor det forsvandt i horisonten. Observationen, der var lydløs, varede 3 minutter. På et tidspunkt accelererede objektet inden det var uden for synsvidde af de to observatører.

Jyllinge, 4000 Roskilde: Lige før TV-avisen kaldte fru J på sin mand for at vise ham en mærkelig lysstribe på himlen. Medens de betragtede lysstriben der bevægede sig, stoppede det med ét op, og i stedet var der nu et ellipseformet objekt (som en rugbybold). Objektet holdt sig svævende over Risø i 30–40 sekunder, hvorefter det forsvandt i en zig-zag kurs ind mod Roskilde, hvor det blev borte. Objektet synede lidt mindre end fuldmånen, øverst var det blankt blå-hvidt, medens den underste halvdel var noget svagere belyst. Under objektet var der en hvid-gul lyskegle, som var skarpt afskåret forneden; hele forløbet var lydløst.

Ejner Nielsen, der tidligere var blevet alarmeret grundet observationen i Hellested, stod kl. 20.15 ved sin bopæl i 4600 Køge og betragtede stjernehimlen, da han i zenit opdager et blå-hvidt objekt, halvt så stort som fuldmånen. Objektet bevægede sig i retningen vest–øst, og det nærmest spruttede ild bagud i 3-4 sekunder, hvorefter det forsvandt. Det gik bare ud. Lyset virkede ejendommelig „blødt".

Nielsen havde været ude i længere tid og havde forinden iagttaget flere almindelige himmelfænomener såsom meteorer, fly-overflyvninger m. v.

Kl. 21.30 ser fru F fra vinduet på sin bopæl i Kongsted, 4293 Dianalund et lys „dumpe ned" foran vinduet. Hun opdager da ved at kigge ud, at en lille matrød kugle, omgivet af en stærkt hvidtlysende korona, glider afsted i 2-3 meters højde med kurs mod havens mirabelhæk. Umiddelbart før den når hegnet, forsvinder den brat, „som var der trykket på en afbryder". Fruen var 15–20 meter fra objektet, der var

på størrelse med en tennisbold. Observationen varede 2 minutter, og der hørtes ikke en lyd.

Kl. 22.50 er den ene observatør fra kl. 18.31 på en bakke ved Alsted, 4180 Sorø, hvor der er udsyn til alle sider. Observatøren havde grundet alarmen og sin egen tidligere observation fået blod på tanden og var da også heldig at observere endnu et objekt. Objektet, der var nålehovedstort, kuglerundt og hvidt lysende, kom fra nord ca. 10° over horisonten og fløj langsomt (50–80 km/t) mod nordøst, hvor det forsvandt bag terrænet og beplantninger. Observatøren iagttog objektet i kikkert 7×50 og mener, at afstanden til objektet har været mellem 2 og 4 km. Observationen var lydløs. Samlet observationstid 5 minutter.

Meteorologisk Institut angiver sigtbarheden til 15 km kl. 12.00, 20 km kl. 18.00 og 30 km kl. 00.00 den 10. december 1975.

13. december 1975: Observationssted Midtsjælland, observationstid kl. 19.07–23.26. Observatører: 14 navngivne, foruden andre vidner, hvis antal ikke kendes. De omtalte 14 personer har alle afgivet rapport og er desuden for hovedpartens vedkommende medlem af alarmeringskæden. Foruden de her omtalte observationer modtog alarmcentralen et utal af telefoniske henvendelser fra hele Sjælland, men da rapportcentralen til dato ikke har modtaget fyldestgørende rapporter, er disse ikke medtaget. Notaterne underbygger dog de fleste rapporter. Der blev også taget en del fotografier, hvoraf fire viser et hændelsesforløb, hvorfor de illustrerer artiklen.

Aftenens første melding kom fra 4180 Sorø. Observatøren havde i tidsrummet mellem 19.07–19.15 observeret tre objekter. Han opholdt sig på daværende tidspunkt ved Svendstrup Gods, 800 meter vest for 4140 Borup. Alle tre objekter kom ca. 10° over horisonten fra nord-nordøst. Over Borup drejede de af og fløj nu mod sydøst. De forsvandt alle i horisonten bag beplantninger, skove osv. Hastigheden oversteg ikke 100 km/t. Set i kikkert var de to første objekter cirkelrunde, stærkt hvidt lysende; det tredje var af samme form, men orangefarvet. Målt i udstrakt arm var objekterne 2 mm.

Kl. 20.56: Fra Slots Bjergby, 4200 Slagelse observeres i sydøst, 5° over horisonten, et stort rødt objekt med kurs mod nordøst. I et kort øjeblik under observationen opdages et rødt lysskær på vandet. Med ét er objektet borte.

Kl. 21.00: Ebbe Truelsen observerer 1,5 km nordvest for Pedersborg, 4180 Sorø et objekt. Objektet, der kommer flyvende lavt nede fra sydvest mod nordøst, passerer øst om Pedersborg. Objektet flyver uroligt og pulserer meget; det udsender et klart gult og hvidt lys.

Kl. 21.15: observeres fra Slots Bjergby i sydøstlig retning et klart gult lysende objekt, 20–30° over horisonten med kurs nord-nordøst. Objektet stopper op, daler og står stille, hvorefter det forsvinder på den nordlige himmel.

Kl. 21.15: Ebbe Truelsen fortæller: Objektet tændte og slukkede flere gange ude i sydvest og forsvandt af og til i minutter. Kl. 21.15 sås det pludselig at lyse op med meget stærk lysintensitet, hvorefter lyset for en stund blev flakkende. Herefter bibeholdt objektet en meget stærk intensitet under det meste af observationen. Til trods for denne til tider blændende lysstyrke forblev objektet, så vidt det kunne skønnes, stationært, eller så godt som stationært i ca. 4 minutter, førend det satte sig i bevægelse. Dette bekræftes fra Krøjerup, hvor Hr. H også meldte, at folk rendte på vejen og råbte og gestikulerede. Som objektet nærmede sig kunne i kikkert skelnes to skarpe fremadrettede lys, medens der under passagen ligeledes øjnedes et bagudrettet. Disse lys oplyste en grålig (muligvis cigarformet) genstand af ret stor størrelsesorden, (jeg vil tro 25–30 meter lang). Der var under passagen ingen som helst punktlys synlige, ligesom vi hverken kunne øjne kabinelys eller vinger (med tiplys), hvad der dog er det normale under observation af fly. Et rutefly overhalede

i øvrigt dette objekt, medens det var under anflyvning!!!! Objektet udsendte en slags susen eller summende tone, som syntes at forsvinde hurtigere efter passagen end sædvanligt for fly. Flyvehøjden 800 –1000 meter.

Et par supplerende oplysninger. Fotoet ovenfor er stykket sammen af fire stk. fotos og viser hændelsesforløbet. Hele observationen varede 10–12 minutter. Hvert enkelt foto er taget med en eksponeringstid på over 1,5 minut. Kamera: Nikkormat med normaloptik. Ilford FP4-film. Kameraet var på trefod og med monteret trådudløser.

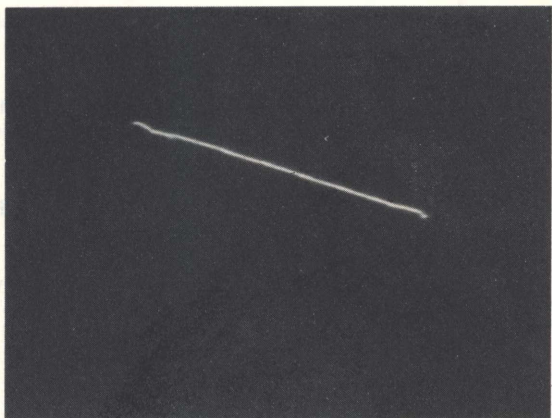
Det var fuldmåne og nysne, hvorfor man på originalbilledet meget tydeligt kan se omgivelserne, træer, huse osv.

Truelsen anslår afstanden til objektet, da han først observerer det, til at være omkring 5–6 kilometer. Objektet forsvinder mod nordøst.

Da fotografierne blev fremkaldt, viste der sig endnu et lysspor af et eller andet, der ikke var blevet observeret visuelt. Lyssporet, der vises t.h. i kraftig forstørrelse, kan lige anes på originalfotoet under sporet længst ude til venstre.

Kl. 21.20 meldes der igen fra Slots Bjergby om et objekt, meget stort, kuglerundt og lysende. Objektet kommer fra nord med kurs mod syd 15–20° over horisonten. Under observationen ligesom flyder objektet ud og slukkes langsomt.

Kl. 22.00 observerer Truelsen endnu et objekt, der fløj fra sydvest ude omkring Bjernede. Med ét ændrede det kurs til stik nord, og fra en meget lav flyvehøjde lige

over trætophøjde steg objektet pludselig stejlt i en vinkel på 45°. Efter ca. 2 minutters forløb slukkedes det klare hvide lys, og kun et røg-grønt pulserende lys var synligt i kikkert.

Fælles for observationen kl. 21.15 og 22.00 var, at flyvehastigheden var meget moderat og til tider 0.

Kl. 22.45 observeres fra 3120 Dronningmølle et kuglerundt, kraftigt rødt lysende objekt, der med enorm hastighed bevægede sig (sejlede) i retningen nord–syd. Det forsvandt over 3000 Helsingør.

Kl. 23.30: Observationssted 4652 Hårlev. Ved tilfældigt at se ud ad et vindue mod sydvest opdagede et ægtepar et tallerkenformet objekt. Det vendte bunden opad. Objektet, der var stationært og stod lige over naboens hus, var ca. 8–10 meter i diameter. Det blinkede med et flosset stærkt lys. Det sås tydeligt, at objektet var mørkebrunt på undersiden. Det satte pludselig i gang med en svag, summende lyd, som hastigt tiltog; det bevægede sig mod nordøst, stadig i højde med naboens tagryg. Da objektet satte sig i bevægelse, udsendte det et så stærkt hvidt lys, at observatørerne forskrækket sprang i dækning. Observatørerne så endvidere to røde og et grønt meget svagt lysende punkt på objektet. Samlet observationstid 6 minutter. Naboen havde også bemærket lysskæret, men nægter at udtale sig om hvad hun ellers måtte have observeret. C.H.

Medio januar 1976: Observationssted 8600 Silkeborg. I dagene fra d. 10. til d. 19. januar havde både Silkeborg Avis og Midtjyllands Avis næsten daglig omtale af UFO'er set i nærheden af Silkeborg eller over byen. Rapportcentralen har modtaget en del henvendelser, men de er ikke alle færdigbearbejdet, nå nær et par enkelte.

I næste nummer bringer vi en mere udførlig omtale af hændelserne.

scandi-rapport

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

NORGE:

Veggerby – Glåma

Husker De Veggerbysagen fra 1959 og hvordan det dengang lykkedes SUFOI at få forsvaret interesseret? Ingeniørtropper rykkede ud for at foretage undersøgelser, men desværre stod resultatet ikke helt i forhold til anstrengelserne, det blev ikke hvad man havde ventet.

Dagspressen i Norge beskæftiger sig i øjeblikket med et hul i isen på Glåma. Det er ikke en enkelt avis, men faktisk hele den norske presse, der er involveret.

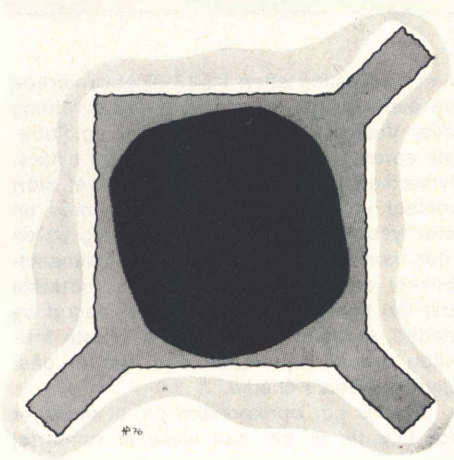
Historien indtil nu er følgende. En morgen midt i januar 1976 opdagede beboerne i Glåma, at der i løbet af natten var kommet et skarpt afgrænset firkantet hul i den 30-40 cm tykke is.

Hullet er firkantet, ca. 90×90 cm; i de tre af hjørnerne er der desforuden et aflangt hul på 25 cm længde og 15 cm bredt.

Gennem vandet, der er meget mørkt, hvorfor man ikke kan se bunden af søen tydeligt, kan man se en stor genstand, sten eller lignende. Beboerne fortæller, at de ikke har iagttaget genstanden før. En frømand, der har været nede, kan fortælle at genstanden, stenen, eller hvad det nu er, har en ru overflade. Rundt omkring hullet ligger der en mørk, grå pulverlignende substans.

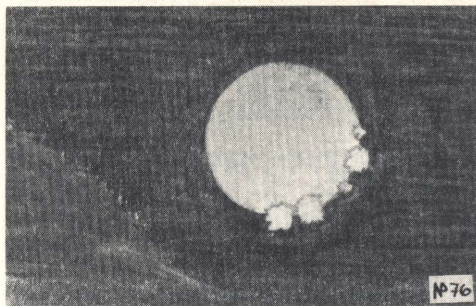
Et ægtepar, der bor på en gård nær søens bred og det mystiske hul, fortæller, at den aften, hvor man mener hullet er opstået, opførte deres hund sig uroligt, og de hørte støj, et højt brag, som fra en minesprængning. Andre beboere har også berettet om dette.

Om morgenen, fredag, hvor fruen fra gården var på en spadseretur, opdagede hun hullet. Hun bemærkede, at der ikke var aftryk af fodspor, slæbemærker eller lignende nær hullet. Sneen var ren og uberørt; det havde ikke sneet de foregående dage.

Da sagen gennem pressen blev kendt, sendte forsvaret 1 stk. jeep – 1 vandkikkert – 1 oberstløjtnant og 1 major. Forsvarets udsendte medarbejdere foretog nogle undersøgelser, hvorefter de konkluderede, at genstanden ikke var til fare for Norges sikkerhed. Herefter vendte de tilbage til deres tjenestested. Oberstløjtnanten nåede dog at trække på skulderen og sige strømhvirvel. Hvis dette er forklaringen, er hullet dannet på en nat af en firkantet strømhvirvel med gevækster. Pressen har naturligvis modtaget mange henvendelser fra folk, som har set mærkelige lys m. v. i dagene omkring det formodede nedslag. En amatørastronom fra Herøya fortæller, at

han en torsdag aften kl. 18.10 observerede en meteorsprængning i nordvestlig retning over Vealøs. Det er den største og flotteste sprængning jeg har set, et helt nytårsfyrværkeri, fortæller han. Der kom et stort meteor ind fra vest. Et flot skue med en stor lysbue, som den skød foran sig og en stor flammehale bag sig. I eksplosionsøjeblikket delte den sig i tre. Den midterste del fløj lige opad, et stykke fløj bagud og nedad, medens den tredje og største fortsatte fremad og er nok den, der er gået gennem isen i Glåma.

En avis gør opmærksom på, at hullet er for lille til, at det kan være et rumfartøj der er gået gennem isen. Hvad det end er, der er gået gennem isen, har man tilkaldt NUFOC og repræsentanter herfra har været ude ved hullet og foretaget nogle undersøgelser; man har bl. a. taget prøver af sneen med det grå pulver og foretaget målinger med geigertæller.

Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt et resultat, så det håber jeg at kunne bringe i næste nummer. C.H.

Arna 15. november 1975
(UFO FORUM Rapportnyt 1/76)
Hr. Lirstad står på Arna torv og venter på rutebilen. Klokken er 06.05 om morgenen; han ser tilfældig op på himlen og får da øje på et stort hvidtlysende objekt, halvdelen af Månens diameter, med kurs mod nordvest. Objektet gled sagte hen over himlen, stoppede pludselig op for derefter at flyve videre efter et par minutter.

Det havde fem lysende punkter, der blinkede uregelmæssigt, og der hørtes ikke en lyd fra objektet, som forsvandt bag en bakketop efter fem minutter.

En medpassager var vidne til observationen. Det var klart vejr og mørkt.

Tromsø 30. december 1975
I ca. 4 sekunder, omkring kl. 18.50, observerede en mand og en kollega et rundt rødligt objekt med en hale, der lyste som en flamme. Observationen fandt sted ved Tromsø Skibsværft. Observatøren havde fortøjet sin båd og var på vej hen til sin vogn, da han pludselig 30° over horisonten får øje på objektet. Objektet, der kom til syne mod nord, forsvandt i samme retning. Selv mener observatøren, at objektet var omkring 300 meter fra ham. Objektet forsvandt over en bro bag ved en bus.

Kollegaen mener det har drejet sig om et kuglelyn. Vejret var klart, ÷12°C; der hørtes ikke en lyd under observationen.
NUFOC/RAPPORTCENTRALEN C.H.

Sør Varanger Avis 6. januar 1976:
UFO observeret over Langvasseid?
Var det et såkaldt UFO, som blev observeret over Pasvik lørdag aften? Det var ved 21-tiden flere mennesker blev opmærksomme på et lysende objekt på himlen over Riestofjeldet ved Langvasseid. Objektet var dobbelt så stort som en stjerne, og det forandrede position ca. hvert 5. sekund.

Efter opdagelsen fik man fat i en fastmonteret kikkert, og ved observationen gennem denne kunne man iagttage, hvor-

dan objektet stadig forandrede form, fra at være en rund lysende kugle, til at blive et lysende zig-zagbånd, for derefter igen at blive V- og S-formet. Objektet bevægede sig overordentlig hurtigt og forandrede position hvert femte sekund. Det skød også nogle mindre lysende kugler ud, som det senere indhentede, og som, i det øjeblik det skete, igen forsvandt ind i den store kugle.

Efter at man havde iagttaget fænomenet i næsten to timer, forsvandt objektet pludselig lige opad og efterlod sig en lysende hale og en rødligt skinnende plet, som forblev over området i en halv time.

Samtidigt med at genstanden blev observeret, forsvandt billedet fra fjernsynsskærmen. Fænomenet blev observeret af otte pålidelige vidner.

Ved henvendelse til Tromsø Satellittelemetristation får vi oplyst, at man på stationen ikke har nogen naturlig forklaring på fænomenet. En vejrsatellit ville have været meget mindre, bliver vi fortalt. Sør-Varanger Politikontor og Sør-Varanger Amtskontor har ikke modtaget meldinger om observationen, oplyses det.

Det var tindrende klart vintervejr over området lørdag aften i det aktuelle tidsrum, så muligheden af fejlobservation skulle være meget små. C.H.

SVERIGE:
Oberstløjtnant: selvfølgelig findes der UFO'er.

Tage Eriksson, FOA, siger det samme.

Gislavad, Småland, 5. august 1975 klokken 22.30

Flere personer iagttog denne aften UFO'er over området. Fotograf Anders Ingemar Andersson beretter til Värnamo-Tidningen: Jeg er selv pilot og ved, hvordan et fly fungerer og ser ud, dag som nat, og dette her var definitivt intet fly! Først opdagede vi et blinkende lys som flyttede sig uhørt hurtigt over himlen, det kan muligvis have været en slags rullende satellit. Men hvad det andet har været har jeg ingen anelse om.

De andre objekter beskrives som cigarformede og fløj i formation.

Andersson sad ude i haven sammen med journalist Christina Wigardt under observationen.

Det mærkelige ved denne observation, som i og for sig er en ganske dagligdags UFO-observation, er, at oberstløjtnant ved flyeskadrillen i Halmstad, Sten Dalborg, udtaler til flere aviser:

Vi har diskuteret dette her overordentlig meget, da vi selv har gjort mange uforklarlige observationer og iagttaget underlige ting på vor radar. Der er meget som vi ikke kender forklaringen på endnu. Om det er ujordiske besøgende ved jeg ikke.

Sten Dalborg påpeger at han kender og har truffet tilstrækkelig mange, som har været sikre på, at de har set et objekt, som man ikke kunne identificere. Bl. a. har mange militærpiloter set cigarformede objekter i luften. Hvad dette kan være, ved man heller ikke. Men er det flyvende genstande fra andre planeter, så er deres teknologi uhørt avanceret, slutter oberstløjtnant Dalborg.

Laboratoriechef Tage Eriksson ved FOA siger til Värnamo-Tidningen:

Jeg tror, der findes en teknisk højt udviklet civilisation på andre planeter.

Han siger videre, at det falder inden for mulighedernes grænser, at andre planeter har sporingssatellitter, som forsøger at finde ud af, hvad der hænder på Jorden. Men der findes antagelig ingen anledning til, at de skal komme selv.

UFO-NYT-kommentar:

Hvis Tage Eriksson er korrekt citeret her, er der virkelig grund til at glæde sig over „en omvendt". Tage Eriksson har tidligere været fanatisk afvisende over for UFO-problemet; men nu kunne det jo se ud til, at han er på vej til en mere nuanceret opfattelse.

Trollhättan, 9. august 1975

Flere personer i Strömslund observerede både om eftermiddagen og om aftenen flyvende genstande højt oppe i luften, som de bedømte til at kunne være UFO'er.

De mærkelige guldglinsende objekter observeres bl. a. også over Torsredsvägen. Allerede den 8. august rapporteredes om fremmede objekter over området. Disse havde et stærkt lysende rødt skær.

Stockaryd, Småland, 9. august 1975 klokken 01.00

Fru Wivan Gustavsson vågnede på grund af varmen og gik ind i stuen for at åbne vinduet. Hun beretter følgende:

Da jeg åbnede, så jeg mod sydvest et ejendommeligt lysskær, som bevægede sig langsomt over himlen i en stor bue. Objektet havde form som en sukkertop og skinnede i farverne rødt og gult. Det syntes, som fløj det fra Lammhultsområdet mod Stockaryd.

Det er umuligt at sige, hvor højt, hvor langt borte eller hvor stort det var. Jeg fulgte det med øjnene til det forsvandt bag skovbrynet.

Eksjö, 11. august 1975 kl. 21.00

To personer, der befandt sig på en balkon i centrum af Eksjö, opdagede et lysskær større end fire normale stjerner. Objektet stod stille lige ovenover dem, for derefter med ét at sætte igang og forsvinde lydløst mod syd.

I begyndelsen tiltog lysskæret, men blev snart svagere og svagere for tilsidst helt at forsvinde i horisonten.

UFO-INFORMATION, 6/75. C.H.

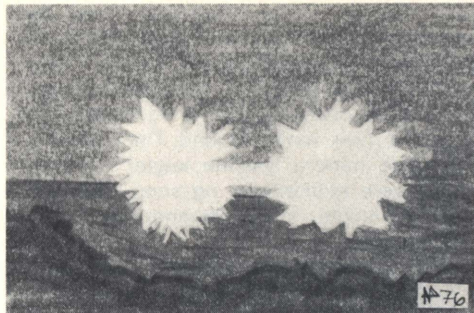
I dagene fra d. 5. august havde Danmark mange UFO-observationer, tilsyneladende er det også tilfældet i Sverige. (UFO-NYT 5/75, side 185).

UFO inspicerer militært område

Dato: lørdag d. 10. januar 1976.

Vidner: Kajsa Larsson, 35 år, Johan Larsson, 12 år, Stig von Bayer, sikkerhedsofficer.

Kajsa Larsson stod op kl. 05.11 og gik ind i stuen og tændte en cigaret. Tændte for radioen, men den peb kun. Hun kiggede ud ad vinduet ved 5.15-tiden (vender mod øst). og så da noget, som hun først opfattede som en bil langt borte. Men hun opdagede snart, at det ikke kunne være

en bil. For det første er der ingen vej i den retning, dernæst var lyset ikke i markniveau. Det vekslede i farverne fra orange til blåhvidt og derefter tilbage til orange igen, samtidig med at det bevægede sig og ændrede lysintensitet. Farveforandringen skete på 1/2 til et helt minut, men der var ingen regelmæssighed mellem farveændringen og lysintensiteten. Et eller andet objekt lå og cirklede over et bestemt punkt henne over skoven. Lyset var betydelig skarpere end en stjerne, selv når det var svagest. Lyset var meget større end en planets og befandt sig lige under horisontlinien, men over skoven.

Hun vækkede sønnen. Han så det samme, bortset fra at han mener objektet kun bevægede sig frem og tilbage, hvorimod moderen mener det cirklede.

Dernæst kontaktede Kajsa Larsson regimentet i Borås og talte med en officer ved navn kaptajn Palm. Hun blev herfra henvist til politiet i Kinna, og hun talte da med Hilding Östanbeck kl. 06.15 til 06.30. Han noterede det hele ned og ringede senere for at høre, om objektet stadig var synligt.

Hun fortsatte med at observere og fra kl. ca. 06.30 tog hun et par fotos af objektet med sit Instamatic kamera, Agfacolor film. I alt tog hun fire fotos.

Herefter ringede hun til sikkerhedsofficer Stig von Bayer, som bor i Mölneby. Dette skete ved 07.15-tiden. Han ankom mellem 07.30 og 07.45. Umiddelbart før han kom steg objektet lige op i stor højde, foretog en 90° drejning og begyndte meget lang-

somt at flyve mod syd. Højden over horisonten var ca. 30°; det virkede som var objektet i samme højde som fly for det meste ses.

Da de lidt senere så på objektet i kikkert, virkede det aflangt, som to lysende punkter forbundet med en linie af lys. Objektet forblev synligt til kl. 09.30. Omkring kl. 09.00 dukkede et større antal Drakenjagere op, som i stor højde kredsede over området.

Ved hjælp af kort og kompas er afstanden til objektet beregnet til 1800–2500 meter fra observatøren i øst-sydøstlig retning, lige over eller umiddelbart bag et militært område.

Flyeskadrillerne F9, F10, F12 og F13, samt flyvestaben i Stockholm er blevet kontaktet, men ingen vil erkende at de har haft Draken-jagere i luften på det aktuelle tidspunkt.

Desværre var fotografierne helt sorte, da de blev fremkaldt.

UFO-RAPPORT 1/76. C.H.

Hvad sker der ved den norske grænse?
Ifølge bybørns udsagn, har der fundet mystiske overflyvninger sted mellem den norske grænse og nord-Värmland i tiden omkring oktober-november 1975. Beboere, militæret og politiet har gjort en mængde observationer. Det lader til, at politiet og militæret har sammenarbejdet om overvågningen af disse overflyvninger; mobile radarstationer er blevet opstillet. Man har tilsyneladende haft svært ved at bestemme det store antal observationer, og både forsvarsstaben og forsvarsministeren skal være koblet ind på sagen. Har det drejet sig om UFO'er eller måske smuglertrafik? Der har været en livlig aktivitet angående det hele, og ingen informationer er kommet til pressens kendskab.

Fra forsvarsstaben stammer følgende udtalelse: „. . . Der er tale om en politiaktion på regionalt plan . . . militærets bidrag udgør kun bestemt materiel og personel . . . ikke mere . . . Bergslagens militærområdestab i Karlstad har haft med denne politiaktion at gøre."

Andre myndigheder, der er blevet kontaktet, har vægret sig ved at udtale sig om spørgsmålet, og ingen har nærmere detaljer om, hvad der er blevet observeret. Sker der helt automatisk hemmeligstempling, når et stort antal observationer gøres af militært personel og man ikke kan forklare, hvad der er set??

UFO-RAPPORT 1/76. C.H.

LÆSERBREV:

Til UFO-NYT
Redaktionen indbyder til debat om artiklen: „Besærkergang – en UFO-naut-beretning". Jeg vil gerne bemærke følgende:

Stephen, som er hovedpersonen i artiklen, har en psyke, som det nok er svært at trænge til bunds i. Jeg tror dog, at havde han levet i Danmark, havde han været på Sankt Hans.

Interessant er oplysningerne om hans skikkelse og hans erhverv. Da begivenhederne udspilledes, var han 22 år, over 188 cm høj og vejede omkring 115 kg. Og han var gårdejer og minearbejder.

I mellemskolen, som hører drengeårene til, var han 189 cm høj og vejede 115 kg. Det lyder usandsynligt. Her er noget galt.

Han har sikkert været meget stærk. Af beretningen fremgår da også, at vold blev en vigtig del af hans liv. Han var ofte indblandet i slagsmål.

Derfor forekommer episoden med den ældre nabo besynderlig. Når man nu har læst om Stephens kræfter og kamplyst, så forstår man ikke, at han over for en ældre mand må gribe til våben. Han var på nippet til at blive morder. Stephen var et sygt menneske.

Med venlig hilsen

abonnent og læser
P. I. Nissen Jøker.

Boganmeldelse:

UFO-LANDINGER I DANMARK

Katalog over 120 danske type-1 observationer, af Willy Wegner. FUFOS 1975, 1000 ex., 111 s., ill.

UFO-observationer inddeles almindeligvis i forskellige typer efter arten af den pågældende observation. Type-1 observationerne omhandler UFO'er set landet eller i relativ kort afstand.

Willy Wegner, DUFOC, har gennemgået forskellige kildematerialer og har fra perioden 1951–1972 fremdraget ialt 120 danske tilfælde af de såkaldte type-1 observationer og opstillet materialet på en sådan måde, at der er sammenligningsgrundlag med andre kataloger af lignende art. I den foreliggende bog har Willy Wegner f. eks. kunnet drage sammenligninger med Ballester Olmos/Jacques Vallee: UFO'er over Spanien og Portugal, som blev anmeldt af John Juhler i UFO-NYT, nr. 3, 1975.

Hver observation er forsynet med et nr. Desuden angives tidspunkt, ugedag og sted, ligesom man i beretningen har tilstræbt at bruge observatørernes egne ord ved beskrivelsen af hændelsen.

Selvom der i sagens natur er tale om „gamle travere", er det alligevel spændende at læse de tildels gamle beretninger igen. Der startes med Maliszewskis oplevelse fra 1951 (UFO-NYT, december 1958), der illustreres med tegninger af objektet og foto af observatøren. Det er iøvrigt et gennemgående træk ved bogen, at man har anvendt så mange illustrationer som muligt, f. eks. ved Gyldenholm-observationen fra 1960 (UFO-NYT nr. 1/1967), Sjællands Odde-observationen fra 1967 (UFO-NYT nr. 2/1967) samt politibetjent Maarups berømte observation ved Haderslev i august 1970 (UFO-NYT nr. 5/1970).

Efter at have refereret de 120 danske type-1 observationer går Willy Wegner i bogens tillæg over til det måske mest interessante ved denne bog, nemlig 19 tabeller og de konklusioner man evt. måtte kunne drage af det foreliggende materiale.

Selvom ikke alt rapport-materiale er gennemgået, mener Willy Wegner, at der nok tegnes et groft, men alligevel ret tydeligt billede af de danske type-1 observationer.

På et landkort ville disse observationer stort set koncentrere sig i tre områder: Fyn, Kolding-Fredericia-området samt Nordsjælland. Dette er naturligvis ikke tilfældigt, idet disse områder i tidens løb har været de steder, hvor de mest aktive UFO-interesserede boede.

Overbetjent Roald Nørskov, Bendix Bendixen og skoleinspektør Poul Krogh var nogle af de meget flittige rapporttagere i Fynsområdet i slutningen af halvtredserne og begyndelsen af tresserne. I Kolding har f. eks. Vagn Dybkær og Gunnar Th. Jensen været nogle af de drivende kræfter i mange år. I Fredericia og Vejle-området er det nu Bent Eriksen og H. C. Petersen, der er kendt som „dem man henvender sig til, hvis man ser noget".

Nordsjælland og København er gennem årene blevet dyrket af mange UFO-entusiaster, først og fremmest af folk som Ensio Slej, X. P. Madsen, Leif Eckhoff Pedersen, John Petersen og Erling Jensen, som også alle er kendt for deres store arbejde med rapportoptagning og foredragsvirksomhed. Disse ting giver almindeligvis en nær tilknytning til den lokale presse, hvilket giver større omtale, der bevirker flere henvendelser fra observatører o.s.v. En aktivitet der bider sig selv i halen.

Af type-1 observationer derfor meget groft er koncentreret i de nævnte områder, skyldes derfor sikkert ikke så meget UFO'-ernes interesse for områderne, men mere den aktivitet, der udfoldes af de lokale UFO-interesserede mennesker.

Årsfordelingen viser, at aktiviteten topper i årene 1959 og 1967, medens 1963 er bundrekord. Undersøgelsen fra Spanien/Portugal viser ingen særlige aktiviteter de to førstnævnte år, medens man i 1968 havde en meget markant aktivitetsbølge i Spanien.

En fordeling på måneder ville man al-

mindeligvis anse for at vise flest observationer i vinterhalvåret. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Observationerne er stort set fordelt jævnt over hele året.

I 1962 „opdagede" Jacques Vallee „tidsloven", der siger, at der observeres flest UFO'er i tidsrummet mellem kl. 21 og 24. Denne „globale lov", gælder også for Danmark. Dette kunne lede til den antagelse, at UFO'erne oftere forekommer i dette tidsrum. Willy Wegner bemærker dog, at dette sikkert siger mere om menneskers adfærd end om UFO'ers.

I nogle udenlandske UFO-grupper stiller man det krav, at mindst to mennesker skal have foretaget samme observation, før man optager en rapport i sagen. Hvis man ville indføre samme praksis i Danmark, opfyldes dette krav af ca. 50 pct. af de danske type-1 observationer. Når flere vidner har været tilstede ved observationen, er der som oftest tale om en familiemæssig tilknytning til observatøren, der iflg. undersøgelsen repræsenterer et bredt udsnit af befolkningen.

Ingen af observatørerne befandt sig i „usædvanlige situationer", f. eks. er der i ca. 50 pct. af tilfældene tale om trafikanter. Kun i et enkelt tilfælde er der tale om UFO-interesserede på observationstur, og i andre 5–6 tilfælde har observatørerne været aktive UFO-folk. Konklusionen må blive, at de fleste observationer foretages af tilfældige mennesker, der overraskes af et usædvanligt fænomen.

I 12 tilfælde er der set „UFO-nauter". Antallet er ikke eksakt angivet i alle rapporter, men det drejer sig om ca. 37 UFO-nauter, hvoraf hovedparten angives størrelsesmæssigt at ligge mellem 90 cm og 125 cm. Kun i et tilfælde var der tale om „almindelige, meget smukke mennesker". Jacques Vallee og Ballester Olmos kunne ikke i deres undersøgelse påvise en egentlig fornuftstyret optræden hos UFO-nauterne, hvis udseende i Spanien/Portugal varierede noget mere. Nogle af de „danske UFO-nauter" angives f. eks. at reparere et fartøj, undersøge en bil samt flytte rundt på noget. Ved sammenligning med andre undersøgelser ser det dog ud til, at der tilsyneladende er mindre „UFO-nautaktivitet" i Danmark end i Spanien/Portugal og USA/Sydamerika.

Willy Wegner mener selv, at han måske ikke har udpint stoffet nok for konklusioner, hvilket måske kunne være en udfordring til læseren. Bogen bærer hele vejen igennem præg af Willy Wegners systematiske arbejde og store kendskab til stoffet. Dog har det undret mig hele tiden (i rundt regnet 100 tilfælde ud af 120) at se UFO-NYT angivet som kilde, hvorefter bogen udgives af FUFOS. „De er sure, sagde ræven . . ." Måske nok, men selv sure rønnebær i naboens have, burde man vel bede om tilladelse til at plukke. Udgifterne ved optagelsen af en væsentlig del af disse rapporter er dog først og fremmest betalt af UFO-NYT's læsere. Det er jo simpelthen vort arbejdsgrundlag.

Der skal ikke herske tvivl om, at jeg personligt anser det for en god ting, at vi har fået denne samling af type-1 observationer, som har kunne sammenlignes med andre undersøgelser andre steder i verden. Blot har jeg selv altid anset det for mere givtigt for opklaringen af UFO-fænomenernes herkomst meget grundigt at undersøge den enkelte observation til bunds. Vi må nok desværre erkende, at især nogle af de tidlige type-1 observationer sikkert ikke kan stå for en nærmere efterprøvning.

Ole Henningsen

UFO-LANDING på vej i Wisconsin, USA

Om aftenen den 13. marts 1975 blev der observeret mange lysende objekter på himlen i nærheden af Ashland, Wisconsin, der ligger ved Lake Superior. Mange politibetjente var bl. a. vidner hertil, men en af de mere interessante observationer blev gjort af Philip N. Baker's familie. Familien bor ved byen Mellen i Wisconsin, omkring 32 km syd for Ashland.

Den 15-årige Jane Baker var gået udenfor for at bringe sine katte over i garagen, hvor de skulle være om natten. Hun var lige ved garagedøren, da hun hørte „en mærkelig, højtonet lyd". Hun vendte sig om og kiggede op mod bakken mod nord og så et objekt, der øjensynlig var landet eller anbragt på vejen mod Mellen. Hele bakken var lyst op, og hun beskrev objektet som værende sølvfarvet og diskosformet med en kuppelformet overside, der udsendte en gullighvid gløden. Rundt langs objektets midte var der anbragt røde og grønne lys, der skiftevis tændtes og slukkedes.

Jane fik kattene ind i garagen og gik tilbage til huset for at få fat i sin far. Hun fortalte ham, at der var en tingest på bakken, henne ad vejen. Begge gik ud for at se på det. På dette tidspunkt var objektets gløden ved at aftage og de blinkende lys var ligeledes slukket. De hørte heller ikke nogen lyd. Der var imidlertid en oplyst firkant midt på objektet (se tegning). Denne firkant, der lignede en åbning, havde samme gullig-hvide glød som toppen af objektet havde haft, da Jane så det alene.

De to gik hen til position 3 på tegningen, og bemærkede på dette tidspunkt en lyd som når metal bliver slået mod metal. De gik tilbage til huset og mr. Phillips ringede den lokale undersherif op. Mens han talte med ham, hørte de et højt drøn, og da Jane så ud ad vinduet var objektet forsvundet. Resten af familien, mrs. Phillips og tre børn på henholdsvis 11, 12 og 16 år, var i mellemtiden blevet gjort opmærksom på objektet, og mrs. Phillips så det gennem et vindue i huset.

Næste morgen gik Jane ud for at se om hun kunne finde nogle spor fra objektet. Hun så over mod et sumpet område og fik nu øje på det samme, eller et tilsvarende objekt. Form og farve var det samme som aftenen før, men der var ingen lysende glød eller blinkende lys. Objektet svævede over nogle stedsegrønne træer. Jane gik ind for at få varmere tøj på og gik så ud med familiens hund. Hun var på vej over mod træerne, da hunden gav et højt bjæf og begyndte at hyle og begyndte at gnubbe sine ører. Så blev hunden helt tavs. Jane kunne ikke høre noget, men bar hunden ind igen. Da hun atter kom ud var objektet væk.

Senere på morgenen gik hun sammen med to af sine brødre over til det sted, hvor objektet var blevet set natten før. De fandt et cirkelformet område på vejen, hvor sneen var ligesom „hvirvlet op". Der

var dækaftryk hen over stedet, da en bil øjensynlig havde kørt der efter at objektet var forsvundet. Men der var også spor efter en cykel, og disse spor gik hen til cirkelområdet, stoppede og fortsatte på den anden side af området. Sporene stammede fra en af drengenes cykler, da han havde kørt der morgenen før. Det „ophvirvlede sne"-område slørede åbenbart disse spor.

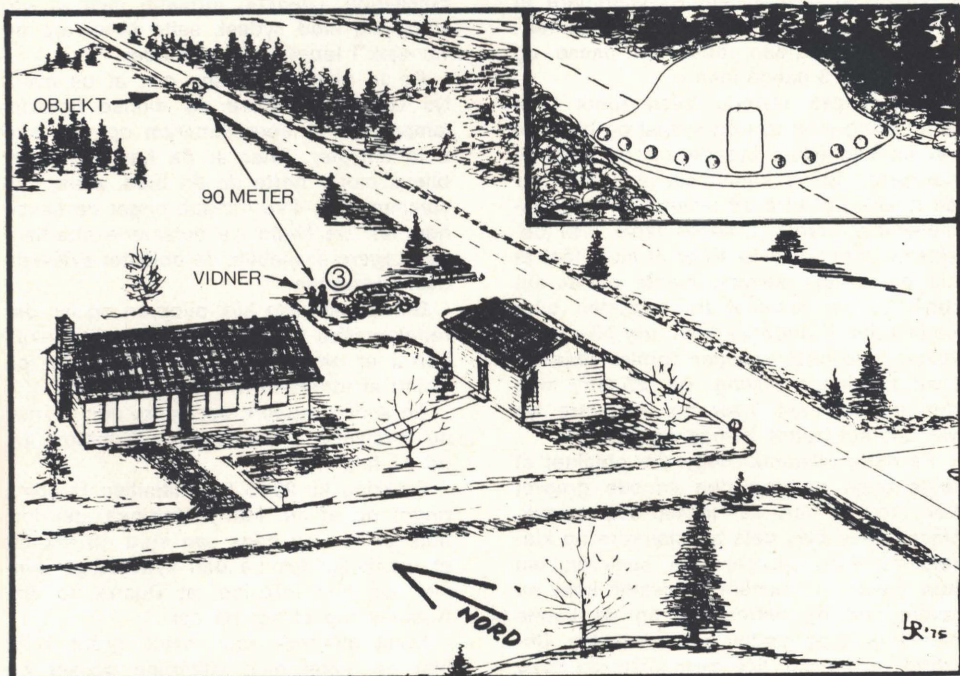
Den måde hvorpå sneen var blevet påvirket er et nyt fænomen i forbindelse med UFO-landinger. Måske er det et resultat af UFO'ets fremdrivningsmekanik, men det kunne også være et velovervejet forsøg på at fjerne alle spor fra den eller det, der havde frembragt det høje drøn.

Familien er enig om, at objektet opholdt sig på vejen i ikke mindre end 10 minutter. Da der øjensynlig synes at være flere vidner til objektet den pågældende nat, undersøger man stadig tilfældet.

Kilde: the APRO-bulletin april 75

/FI.A.

Tegning af familiens hus og UFO'et, samt dettes placering på vejen, da det først observeredes om aftenen. Den indsatte figur viser objektets udseende, da den lysende luge eller firkant kunne ses. Genstanden var ca. 3½ meter i diameter, sølvfarvet, med skiftende røde og grønne lys i randen og gullig-hvidt lys i „lugen".

Mini UFO-bølge over Tucson, Arizona

Ved 21-tiden den 7. maj 1975 var miss Ruby Lopez på vej hjem i sin Folkevogn. I bilen var også hendes søster Tina, broder Arthur og to af naboens drenge. De stoppede op ca. 10 km fra Tucson for at sætte de to drenge af, og på dette tidspunkt bemærkede Ruby nogle lys, som hun gjorde broderen og søsteren opmærksom på. Der var fire klare, hvide lys med et blåligt skær, og de mindede om store stjerner, blot stod de alle på én række over og nord for et hus på deres venstre hånd, mod vest. De spekulerede på, hvad det kunne have været, og Ruby sagde: „Jeg er nysgerrig, lad os finde ud af hvad det er", hvorefter de svingede bilen op ad en snoet vej, der gik mod vest, mod lysene. Da forlygternes lyskegler fejede over i retning af lysene tændtes yderligere et rødt lys bag dem, blinkede 3 gange hurtigt efter hinanden, holdt en pause og glimtede så 3 gange igen.

Miss Lopez styrede bilen rundt i et langt sving mod syd og sydøst og objektet var nu bag bilen. Lysene var nu kommet nærmere, og de kunne se, at lysene var på forsiden af et ovalt legeme af ubestemmelig mørk farve. Lysenes farve blev beskrevet som sølvhvid. Efter at have fået et kig på kortere afstand mente de at det røde lys var kommet fra bagsiden eller undersiden – dette lys kom dog ikke igen. Under hele observationen forblev objektet i en hældende stilling, ca. 25–30°, med den laveste kant, hvor de fire klare lys var anbragt, rettet fremad og nedad.

På dette tidspunkt begyndte objektet at følge bilen ned ad den snoede grusvej hen mod et hus, der lå 400–500 m væk. Under dette blev dets lys stærkere og klarere, og Ruby spurgte Tina, søsteren, om hun havde sit kamera. Objektet kom nu lavere ned og tættere på og de kunne skimte en svag gløden på undersiden. Objektet var næsten lige over bilen, da Ruby bremsede, slukkede billygterne og sagde „kamera!" Tina prøvede at fotografere opad gennem det nedrullede vindue, men var nødt til at åbne døren og læne sig ud for at få taget det første billede. Bilen var stoppet næsten lige foran en campingvogn, der var på vej mod sydøst (egentlig en sammenbygget bil og campingvogn). Tina fotograferede mod sydøst og opad i en vinkel på ca. 80°.

Tingesten begyndte at sætte farten ned, og Ruby bad Tina om at lukke døren, men Tina skulle lige have endnu et billede af objektet, der langsomt begyndte at bevæge sig væk. Det havde svævet et øjeblik over en stor kaktus foran bilen, ca. 100 m oppe og lidt bag kaktussen. De anslog objektet til at være lidt større end en Folkevogn. Objektet fortsatte med at bevæge sig mod sydøst, satte farten op og var væk i løbet af 20 sekunder.

De to piger var enige om, at de hvide lys var meget store og diffuse ligesom lamperne i et operationsrum og slet ikke à la billygter. Efter at de havde stoppet bilens motor hørte de en blød, stille, dyb summen, der ikke lignede noget de havde hørt før. De hvide lys pulserede stærkere og svagere et øjeblik, da objektet svævede over kaktussen.

Billederne viste kun bildøren og lys der reflekteredes fra støvet i luften. De havde kørt i et område, hvor støv og sand på grund af tørheden hvirvledes op.

En anden rapport, der er fra den 11. maj og involverer Donna og Jim Robbins, gik ud på følgende:

Omkring kl. 20.15 blev familien Robbins ringet op af mr. Marty Martinez, der fortalte at han og hans søn stod og iagttog et mærkeligt lys på den sydvestlige himmel, og han foreslog, at Donna og Jim Robbins tog et kig på det.

Lyset glimtede rødt, hvidt, grønt, gult, blåt og violet med vilkårlige pauser og

rækkefølge. De farvede lys syntes mere at glide over fra det ene til det andet end direkte at slukkes og tændes og var mere diffuse end egentlig skinnende. For det meste var én farve synlig ad gangen, og sjældent mere end to på samme tid. Mr. Martinez, der er en kvalificeret observatør, anslog objektet til at være i 900 til 1400 m's højde. Martinez-familien bor 5 døre væk og lige over gaden i forhold til Donna og Jim Robbins.

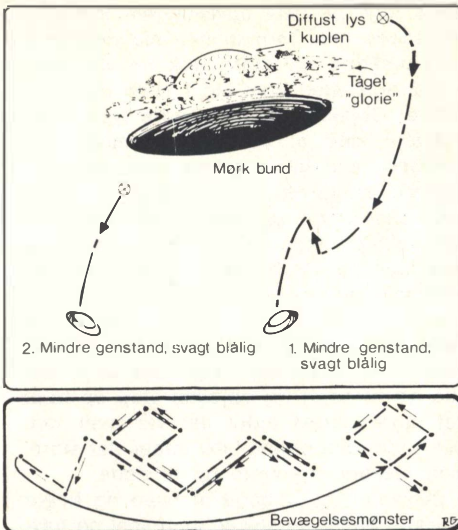
Mr. Martinez's søn, Ricky, soldat og stationeret på Fort Huachuca, var hjemme på orlov og iagttog lysene sammen med sin fader, men gik derefter ind og ringede til Davis Monthan Air Force Base og rapporterede observationen, og de bad ham observere videre og rapportere tilbage. De fortalte ham også, at han ikke skulle prøve at forfølge det i bil, da der ville være opsat vejspærringer.

Mrs. Robbins bestemte sig til at se objektet på nærmere hold, fik Marty Martinez og hans datter, Lupita, ind i bilen, hvorefter de kørte ud til Mission Road for at få et bedre udsyn. (I parantes bemærket så de ikke skyggen af vejspærringer!)

De standsede ca. 3 km fra deres hjem, og opdagede at objektet kun syntes at være omkring 800–900 m væk. Det bevægede sig nu langsomt mod vest mens det blinkede kontinuert. De hoppede ind i bilen og kørte endnu et stykke. En jetjager passerede over dem og nordøst om objektet.

På dette tidspunkt begyndte objektet langsomt at stige og lyset gik ud et øjeblik, kom derefter igen hvorefter objektet begyndte at bevæge sig hurtigere mod vest. De svingede ind i vejsiden for at ringe fra en telefonboks. Marty, der iagttog objektet gennem kikkert, kunne se det temmelig tydeligt og beskrev det som lysende og af form som en Derby-hat (se tegning). Det syntes også at være nærmere, som om de var ved at hale ind på det og bedømtes til at være ca. 1,6 cm målt i udstrakt arm. Denne størrelsesangivelse er dog nok lidt tvivlsomt, hvis det var nødvendigt at bruge kikkert for at kunne se enkeltheder.

På dette tidspunkt bemærkede Martinez

Tegning af det store og de to små objekter samt Objektets manøvrer ved Robbins og Martinez's observation.

et mindre lyspunkt under det lysende objekt og endnu et til venstre for og lidt højere oppe end det første. Disse objekter havde en flad skive-facon og en svag blålig kulør. Det lysere Derby-hat formede objekt havde farvede lys spredt ud over hele den kurvede kuppeloverflade, og de fortsatte med at glide frem og tilbage mellem diverse farver uden noget synligt system. Kuplen var omgivet af en tynd dis eller tåge af en eller anden art omkring midten eller halvvejs oppe. Denne dis var i en vis afstand fra objektets overflade og rørte ikke på noget tidspunkt denne, men bibeholdt sin position.

Det store objekt begyndte at bevæge sig i et lodret diamantmønster, derefter begyndte det at følge et lodret zig-zag mønster mod vest og kørte igen tilbage i det samme mønster mod øst, lavede endnu et diamant-mønster og begyndte flere gange

forfra igen på hele opvisningen. Samtidig bevægede hele formationen sig mod vest med omkring 130 km/t, væk fra vidnerne.

Vidnerne steg igen ind i bilen og kørte videre. Objektet og de mindre lyspunkter fortsatte med at bevæge sig mod vest, hurtigere end bilen kunne køre. Det lille selskab stoppede ved familien Forren's hjem nær vejen ved Ryan Field for at få flere vidner, men hr. og fru Forren var ikke hjemme. De to teenage-døtre var der imidlertid og de kom ud for at se det sammen med et par naboer. Objektet lavede stadig de samme manøvrer og fortsatte med at bevæge sig mod vest. Det lille lys til højre for objektet steg op forbi det store objekt indtil det var over det. Det andet lille objekt blev under det store, men rykkede nærmere op til dette.

Selskabet gik tilbage til bilen og fulgte objektet endnu et stykke mod vest og havde det i syne i yderligere 9 minutter. De tabte det af syne nær Sandario. Den totale observationstid for denne observation var 1 time og 15 minutter og fandt sted i et område, som tidligere betegnedes som et „varmt område" m.h.t. UFO-rapporter.

En tredje observation, der i øjeblikket undersøges af APRO, fandt sted kun få kilometer fra det sted, hvor mrs. Robbins og Martinez tabte objektet af syne. Denne observation strakte sig over 3 timer og drejede sig om et landet objekt, hvor ét af vidnerne, der var adskillige, skulle have kommunikeret med objektet.

/Fl.A.

Kilde: The APRO-bulletin maj 75

PS.: Tænk, hvor ville en alarmeringskæde som f. eks. SUFOI's havde haft muligheder ved en observation som den Robbins og Martinez havde. Et langtsomt, stort objekt der bevæger sig over et begrænset område i løbet af mere end 1 time. Man kan undre sig over, at denne idé ikke er bragt i anvendelse i USA, der er så forholdsvis rig på langtidsobservationer.

/Fl.A.

Blad- og avisudklip

EFTERLYSNING

Vi er i SUFOI's udklipsarkiv ved at udarbejde en oversigt over eksisterende udklip i tiden fra 1959 og tilbage til 1946.

Da vi i dette tidsrum ikke har haft abonnement på avisudklip, er vor samling ret sparsom. Det vil vi nu prøve på at gøre noget ved – og anmoder om Deres hjælp.

Skulle De ligge inde med udklip – evt. dubletter – vedrørende UFO'er i tiden fra før 1959 fra danske aviser eller ugeblade, ville vi være meget taknemmelige, om vi måtte låne dem til fotokopiering.

Til alle som er interesseret i at samle på udklip og nødig vil af med dem, vil en oplysning om dato, avis + overskrift være en stor hjælp for os i vor søgen efter at opbygge en så komplet samling som muligt. Vi vil også kunne gøre noget for Dem! Vi har en del dubletter af artikler, De måske ikke har! Så længe oplag haves, er der altså mulighed for Dem at supplere Deres egen samling!

Henvendelse til:

SUFOI's Avisarkiv
N. C. Krag
Skanderupvej 6
2610 Rødovre.
Telefon: (01) 70 90 86.

P.S.: Naturligvis modtager vi – med tak – også andet arkivmateriale etc.

RUMFARTS-NOTITSER – fortsat fra side 63

EXPLORER E: Den tredje i en serie af styrbare, ubemandede rumsonder til undersøgelse af Jordens øvre atmosfære er blevet opsendt af NASA i november 1975. Sonden, med betegnelsen Atmosphere Explorer E, rummer 12 videnskabelige måleinstrumenter, bl. a. til undersøgelse af Jordens ozon-lag og atmosfærens varmebalance, og er telemetrisk koblet til en avanceret komputer på Jorden. Sonden vil i sin bane nå ned i en afstand af kun 130 km over jordoverfladen, når den er nærmest, og det fjerneste punkt vil ligge ca. 3000 km over jordoverfladen. Omløbstiden er 118 min. Selve sonden er udformet som et 16-siders polyeder, 135 cm i diameter og 115 cm høj. Vægten er 720 kg, hvoraf 107 kg udgøres af videnskabelige instrumenter. (N.N. 75-290).

RØNTGEN-TELESKOP: I foråret 76 opsendes et røntgen-teleskop med en raket fra Woomera raketbasen i Australien. Projektet, der er døbt Skylark, er et samarbejde mellem England og USA, og teleskopet skal anvendes til undersøgelse af resterne fra en eksploderet stjerne. Resultaterne vil kunne give informationer om stjernernes udvikling samt muligvis om dannelsen af neutronstjerner. Teleskopet vil ikke blive bragt i kredsbane og selve op- og nedturen vil kun give 200 sekunders observationstid i over 120 km's højde. (N.N. 75-287).

NY JUPITER-MÅNE: Jupiters måne nr. 13 er nu blevet opdaget. Månen blev registreret på fotografiske plader ved hjælp af 122-cm Smith teleskopet ved Palomar Mountain i september 74. Den nye månes omløbstid er beregnet til 239 døgn og dens afstand fra Jupiter er ca. 11 millioner km. Månens diameter anslås til mindre end 16 km. De syv yderste måner har alle diametre mindre end 24 km og kan udmærket være indfangne asteroider med udseende og overflader som Marsmånerne Phobos og Deimos. (Nature 18/9-75).

SEASAT - A: Lockheed Missiles and Space Co. i Californien er blevet udvalgt blandt andre til at fremstille en ny type satellit, der skal overvåge og undersøge havene. Satellitterne får betegnelsen Seasat. Den første af denne type, Seasat-A, skal opsendes i foråret 78 fra Californien. Seasat A vil veje ca. 1800 kg og bliver placeret i næsten polær bane over Jorden i en højde af 770 km. Den skal cirkle 14 gange om Jorden i løbet af et døgn og vil kunne dække 95 pct. af oceanerne for hver 36 timer. Satellittens måleinstrumenter vil give radarbilleder af bølger og isformationer, bestemme tidevand, havstrømme samt måle bølgehøjder og overfladetemperaturer. (N.N. 75-296).

DAD – EXPLORER: NASA forbereder opsendelse af 2 satellitter med én og samme raket. Satellitterne skal undersøge jordatmosfærens tæthed, sammensætning og temperaturer i de øvre lag. Systemet med to satellitter anvendes, da en enkelt satellit ikke alene kan måle den lodrette variation i atmosfæren. Satellitterne får betegnelsen Dual Air Density (DAD) Explorer og er kugleformede. Den ene satellit måler 76 cm i diameter, den anden 360 cm og de vil blive placeret i polære baner med højder over jordoverfladen svingende mellem henholdsvis 350–1500 km og 700–1500 km. Atmosfærens struktur bestemmes ved at sammenholde målinger fra de to satellitter, når de i deres baner passerer over én af flere jordstationer. En af jordstationerne, der ellers er spredt over hele Jorden, er placeret på Sydpolen. (N.N. 75-300).

„APOLLO-MÅNEEKSPEDITIONERNE“: En gennemillustreret, 324 siders bog om hele Apollo-programmet, forberedelserne, turene og efterfølgende undersøgelser, er blevet udgivet af NASA. 18 personer, der har beklædt nøglepositioner indenfor Apolloprojektet, har bidraget med artikler til bogen. Prisen angives til $ 8,90. (N.N. 75-318).

RUMSTATIONER: NASA har bedt industrien i USA om forslag og ideer til plan-

lægning og konstruktion af kommende rumstationer, der skal bringes i bane om Jorden. To 18-måneders undersøgelser indledes i april 76 ved henholdsvis Marshall Space Flight Center og Johnson Space Center. Hver undersøgelse koster $ 700.000. Det forudsættes, at en del af rumstationerne skal kunne opbygges ved hjælp af materiale bragt op med Space Shuttlen (den planlagte Rumfærge).

(N.N. 75-310).

PIONEER 6: Pioneer 6 har nu været i kredsbane, i stadig funktionsdygtig stand, i mere end 10 år. Satellitten opsendtes den 16. december 1965 og har siden da, som en miniplanet, omkredset Solen 12 gange, svarende til en tilbagelagt strækning på 6 milliarder km. Pioneer 6 er cylinderformet, måler 92,5 cm i diameter, 87,5 cm i højden og vejer 63 kg. Overfladen er beklædt med solceller.

(N.N. 75-311).

/Fl.A.

Velkommen til Fredericia

Det største problem mellem mennesker er meget ofte, at man ikke kommunikerer, som det hedder med et fint, moderne ord: At man taler forbi hinanden og derfor tror, man er uenige, selv på områder, hvor man egentlig mener det samme, men bare udtrykker sig med forskellige terminologier (forskelligt sprogbrug).

Det er – hånden på hjertet – også tilfældet blandt UFO-interesserede.

Men problemet løser sig ofte, hvis man ikke kun kender hinanden fra det trykte ord. Det er lettere at finde broer til gensidig forståelse, når man mødes og taler sammen om tingene.

Derfor vil vi opfordre alle UFOloger til at deltage i „UFO-76" i Fredericia 17.–23. juli – uanset hvor man ellers synes, man står til daglig.

Bevares, der er forskelle i synspunkterne, men enigheden strækker sig vist alligevel et stykke længere, end man er tilbøjelig til at tro til daglig, og med den tolerance, alle grene af UFO-arbejdet mener at være i besiddelse af, skulle alle have en fair chance for at blive inspireret af de andre. Derfor retter vi ikke bare denne henvendelse til de tre danske UFO-organisationers menige medlemmer, men også – og især – til organisationernes topfolk.

Det er så nemt at grave sig ned i forældede problemstillinger og hæge om gammel uret – uanset hvem der har fejlen. Normalt i menneskelige forhold har alle parter en del af fejlen. Det er menneskeligt at hæge om sin egen ret – og UFOloger er heller ikke mere end mennesker. Det er også nok – for mennesker har muligheden for at hæve sig over deres egne fordomme og være tolerante over for modpartens – blot viljen er til stede.

Derfor mener vi, at „UFO-76" er en udmærket lejlighed til at begrave gamle stridsøkser fra fortidens stridigheder. Vi drømmer ikke om at se de tre store UFO-organisationer falde hinanden om halsen ved „UFO-76". Men kan de bare så småt komme på talefod, vil vi føle, at vi har opnået mere end blot at lave en interessant og oplysende uge for danske UFOloger.

Vi mener nemlig, at hovedsagen må være at skaffe flere uomtvistelige data om de flyvende tallerkener. Så vil kendsgerningerne med tiden vise, hvem der har ret.

Udfra denne baggrund er alle lige velkomne til „UFO-76" – og ikke mindst de personer, der tegner de forskellige standpunkter. Hvis vore tanker om tolerance og menneskelighed er andet end fede fraser,

vil vi i det mindste kunne få et inspirerende samvær. Vi tror også, at de, der kommer, vil opdage, at modstanderne ikke er helt så „sorte" – og man selv ikke helt så „hvid" – som man har troet på forhånd.

Vi har forsøgt at holde udgifterne så lavt som muligt og gøre programmet så interessant, som vi evner. Mere kan vi ikke gøre. Resten er op til jer.

På gensyn i Fredericia til sommer.

Fredericia UFO Gruppe

NY LEDER AF RAPPORTCENTRALEN

Efter at jeg i flere år har haft ledelsen af såvel UFO-Rapportcentralen som Alarmeringscentralen, gør nu det forhold sig gældende, at jeg på grund af alder og svigtende helbred bliver nødt til at sætte arbejdstempoet ned.

Efter opfordring har Carsten Hedegaard Pedersen (CH) indvilliget i at overtage ledelsen af UFO-Rapportcentralen fra den 1. april 1976.

C. H., som har mange års erfaring inden for UFO-forskningen, har været tilknyttet Rapportgruppen i lang tid.

Den fremtidige adresse bliver:

SUFOI's Rapportcentral
Carsten Hedegaard Pedersen
Mørkelmosevej 2
2980 Kokkedal.
Telefon: (03) 18 04 26.

Skulle det anførte telefonnummer ikke svare, så benyt blot det gamle – (02) 86 16 77 – idet jeg fortsat er med i Rapportgruppen hvor jeg, så vidt tid og kræfter slår til, stadig vil bistå med at løse opgaverne.

Jeg vil gerne her rette en varm tak til CH, fordi han har villet påtage sig den krævende opgave at lede Rapportcentralen. X.P.

E.S.: Da jeg gerne vil være med i UFO-arbejdet en del år endnu, bliver det nødvendigt med lidt mere regelmæssig nattesøvn.

Nu er det sådan inden for SUFOI, at man selv må sørge for sin afløser, og jeg leder derfor med lys og lygte efter en mand som vil påtage sig arbejdet med at lede UFO Alarmcentralen.

Interesserede kan melde sig – dag og nat – på telefon: (02) 86 16 77. X.P.

Dansk UFO-forsknings »Grand Old Man« sætter tempoet ned . . .

– men han får ikke lov til at slappe helt af!

Som det fortælles her på siden, giver X. P. – som ikke behøver nærmere præsentation i UFO-kredse – nu det meget omfattende arbejde med Rapportcentralen fra sig.

Men selvfølgelig er X. P. en alt for værdifuld arbejdskraft for SUFOI til, at vi godvilligt vil lade ham i fred. Så selv om vi nu vil gøre vort til, at han kan få sin uforstyrrede nattesøvn (og beder vore læsere om det samme!), så er vi fast besluttede på flittigt at trække på hans ekspertice og store erfaring i mange år endnu.

Kære X. P.! Tak for dit store arbejde indtil nu – og husk, at vi nok skal holde dig „til ilden".

red

RUM-SIGNALER

En amerikansk satellit har modtaget signaler fra det ydre rum siden begyndelsen af denne måned. Signalerne ankommer i form af røntgenstråler, men de adskiller sig fra de røntgensignaler, der udsendes af pulsar-stjerner ved at være uregelmæssige. De kommer fra området omkring stjernebilledet Skorpionen. Den ukendte kilde udsender kraftige signaler med fem eller ti minutters mellemrum, efterfulgt af svagere signaler af få sekunders varighed.

(AFP). Information 19/3–76.

PÅ UDKIG EFTER ENORMT UFO

Politiet bekræfter, at de så noget!

Hastings, Florida (AP).: Mindst 12 politibetjente i tre nordøstlige distrikter i Florida har været på jagt efter et uidentificeret flyvende objekt (UFO), der blev beskrevet som mangefarvet og af en størrelse som tre fodboldbaner ! ! !

En talsmand for politiet i Flagler siger: „Endnu ved vi ikke, hvad det er, men faktisk har én indenfor styrken set det! – men vi har tabt det af syne!"

Fra St. Johns blev der sendt en helikopter op med indbyggere fra den lille by Hastings; de sagde, de havde set et objekt flyve sidelæns og lande i et skovområde. Vidner siger, at objektet strålede i alle regnbuens farver og var så stort som et tre-etages hus!

Indbyggere fra området hjalp til med eftersøgningen til fods i grænseområdet mellem byerne St. Johns, Flagler og Putnam.

En talsmand fra Federal Aviation Administration meddelte, at man ikke havde kendskab til, at noget fly skulle være styrtet ned i området, og at man ikke kan give nogen forklaring på det sete.

The Winnipeg Tribune, Canada 16. dec. 1975 /KML

Sats og Lay-out: Sydfyns Maskinsats I/S - Tryk: Lito-Bogtryk